

I

(Jogalkotási aktusok)

IRÁNYELVEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2019/770 IRÁNYELVE

(2019. május 20.)

a digitális tartalom szolgáltatására és digitális szolgáltatások nyújtására irányuló szerződések egyes vonatkozásairól

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) Az Unióban az elektronikus kereskedelem növekedési potenciáljának kiaknázása még nem teljes körű. E potenciál felszabadítása érdekében az európai digitális egységes piaci stratégia holisztikus módon kezeli az Unión belüli, határokon átnyúló elektronikus kereskedelem fejlődésének főbb akadályait. A fogyasztók digitális tartalomhoz vagy digitális szolgáltatásokhoz való jobb hozzáféréseinek biztosítása, valamint a vállalkozások számára a digitális tartalom szolgáltatásának vagy digitális szolgáltatások nyújtásának megkönnyítése hozzájárulhat az Unió digitális gazdaságának fellendítéséhez és az általános növekedés ösztönzéséhez.
- (2) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 26. cikkének (1) és (2) bekezdése előírja, hogy az Unió meg hozza a belső piac létrehozásához, illetve működésének biztosításához szükséges intézkedéseket, amely belső piac egy olyan, belső határok nélküli térség, amelyben biztosított az áruk és szolgáltatások szabad mozgása. Az EUMSZ 169. cikkének (1) bekezdése és 169. cikke (2) bekezdésének a) pontja kimondja, hogy az Unió az EUMSZ 114. cikke alapján a belső piac megvalósításával összefüggésben elfogadott intézkedések révén hozzájárul a fogyasztóvédelem magas szintjének biztosításához. Ezen irányelv célja, hogy megfelelő egyensúlyt teremtsen a magas szintű fogyasztóvédelem megvalósítása és a vállalkozások versenyképességének előmozdítása között, biztosítva egyúttal a szubszidiaritás elvének tiszteletben tartását is.
- (3) Egy valódi digitális egységes piac megvalósítása, a jogbiztonság erősítése és a tranzakciós költségek – különösen a kis- és középvállalkozások (kkv-k) számára történő – csökkentése érdekében a magas szintű fogyasztóvédelmet alapul véve harmonizálni kell a digitális tartalom szolgáltatására és a digitális szolgáltatások nyújtására irányuló szerződések egyes vonatkozásait.
- (4) A határokon átnyúló digitális tartalmat és digitális szolgáltatásokat kínáló vállalkozásokat és különösen a kkv-kat gyakran a fogyasztói szerződésekre vonatkozó nemzeti jog kötelező szabályainak eltéréseiből fakadó járulékos költségek terhelik, és nem biztosított számukra a jogbiztonság. A vállalkozásokat akkor is költségek terhelik, amikor a szerződéseiket a több tagállamban már alkalmazott – az ezen szerződésekre irányadó nemzeti szabályok hatályát és tartalmát eltérővé tevő – digitálistartalom-szolgáltatásra vagy digitálisszolgáltatás-nyújtásra vonatkozó kötelező szabályokhoz igazítják.

⁽¹⁾ HL C 264., 2016.7.20., 57. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2019. március 26-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2019. április 15-i határozata.

- (5) A fogyasztók nem mindig bíznak a határokon átnyúló vásárlásban, különösen ha az online történik. A fogyasztók bizalma hiányának egyik legfontosabb tényezője az alapvető szerződéses jogaikkal kapcsolatos bizonytalanságuk és a digitális tartalom vagy a digitális szolgáltatások egyértelmű szerződéses keretének hiánya. Számos fogyasztó a digitális tartalom vagy a digitális szolgáltatás minőségével vagy az ahhoz való hozzáféréssel kapcsolatos problémákkal szembesül. Például rossz vagy hibás digitális tartalmat vagy szolgáltatást kapnak, vagy nem tudnak hozzáférni az adott digitális tartalomhoz vagy szolgáltatáshoz. A fogyasztók így vagyoni és nem vagyoni hátrányt szenvednek.
- (6) E problémák kezelése érdekében a vállalkozások és a fogyasztók számára lehetővé kell tenni, hogy a digitális tartalom szolgáltatásával és a digitális szolgáltatások nyújtásával összefüggő egyes alapvető kérdésekben teljes körűen harmonizált, Unió-szerte alkalmazandó szerződéses jogokra támaszkodhassanak. Néhány alapvető szabályozási elem teljes harmonizációja jelentősen növelné a fogyasztók és a vállalkozások jogbiztonságát.
- (7) A fogyasztói szerződési jogi tárgyú, harmonizált, valamennyi tagállamban érvényes szabályok megkönnyítenék a vállalkozások, különösen a kkv-k számára, hogy Unió-szerte digitális tartalmat szolgáltatassanak vagy digitális szolgáltatásokat nyújtsanak. E szabályok megbízható szerződési jogi környezetet biztosítanak a vállalkozások számára, amikor azok digitális tartalmat szolgáltatnak vagy digitális szolgáltatásokat nyújtanak más tagállamokban. E szabályok a kifejezetten a digitális tartalomra és digitális szolgáltatásokra vonatkozó új nemzeti jogszabályokból egyébként fakadó jogi széttagolódást is megakadályoznák.
- (8) A fogyasztóknak részesülniük kell a digitális tartalom szolgáltatásához és a digitális szolgáltatások nyújtásához fűződő, harmonizált jogok által biztosított magas szintű védelem előnyeiből. Egyértelmű, kötelezően biztosítandó jogokkal kell rendelkezniük, amikor az Unióból bárhonnan digitális tartalmat vagy digitális szolgáltatásokat szereznek be vagy digitális tartalomhoz vagy digitális szolgáltatásokhoz férnek hozzá. Annak, hogy ilyen jogokkal rendelkeznek, növelnie kell a digitális tartalom és a digitális szolgáltatások beszerzésével szembeni bizalmukat. Ennek hozzá kellene járulnia az általuk jelenleg elszenvedett károk mérsékléséhez is, ugyanis egyértelmű jogokkal rendelkezniük, amely lehetővé tenné a digitális tartalommal és a digitális szolgáltatásokkal kapcsolatos problémáik kezelését.
- (9) Ennek az irányelvnek teljes körűen harmonizálnia kell egyes, uniós és nemzeti szinten eddig nem szabályozott kulcsfontosságú szabályokat.
- (10) Ennek az irányelvnek világos és egyértelmű módon kell meghatároznia a hatályát, és világos anyagi jogi szabályokról kell rendelkeznie a hatálya alá tartozó digitális tartalom és digitális szolgáltatások tekintetében. Ezen irányelv hatályának és anyagi jogi szabályainak egyaránt technológiasegletesnek és jövőbiztosnak kell lenniük.
- (11) Ennek az irányelvnek közös szabályokat kell megállapítania a digitális tartalom szolgáltatására vagy a digitális szolgáltatás nyújtására irányuló, a kereskedők és a fogyasztók közötti szerződésekre vonatkozó egyes követelményeket illetően. E célból teljes mértékben harmonizálni kell a digitális tartalom vagy a digitális szolgáltatás szerződésszerűségére, a szerződésszerűség vagy a teljesítés hiánya, illetve a szolgáltatás elmulasztása esetén rendelkezésre álló jogorvoslatokra, a jogorvoslat gyakorlásának módozataira, valamint a digitális tartalom vagy a digitális szolgáltatás módosítására vonatkozó szabályokat. A fogyasztói szerződések jogának néhány lényeges elemére vonatkozó, teljes körűen harmonizált szabályok megkönnyítenék a vállalkozások – különösen a kkv-k – számára, hogy termékeiket más tagállamokban is kínálják. A kulcsfontosságú szabályok teljes körű harmonizációjának eredményeként a fogyasztók magas szintű fogyasztóvédelemben részesülnének és egyéb jóléti előnyökhöz jutnának. Ezen irányelv hatályán belül a tagállamok nem írhatnak elő további formai vagy érdemi követelményeket. A tagállamok például nem írhatnak elő az ezen irányelvben meghatározottaktól eltérő szabályokat a bizonyítási teher megfordításával kapcsolatban, illetve nem írhatnak elő olyan kötelezettséget a fogyasztó számára, hogy adott időn belül értesítenie kell a kereskedőt a hibás teljesítésről.
- (12) Ez az irányelv nem érintheti a nemzeti jognak az ebben az irányelvben nem szabályozott kérdésekre vonatkozó rendelkezéseit, például a szerződések létrejöttére, érvényességére, semmisségére vagy joghatásaira, illetve a digitális tartalom vagy a digitális szolgáltatás jogszerűségére vonatkozó nemzeti szabályokat. Ez az irányelv nem határozza meg a digitális tartalom szolgáltatására vagy digitális szolgáltatás nyújtására irányuló szerződések jogi természetét, továbbá a nemzeti jogra kell maradnia annak meghatározásának is, hogy az ilyen szerződések például adásvételi, szolgáltatási, bérleti vagy *sui generis* szerződésnek minősülnek-e. Ez az irányelv nem érinti továbbá azokat a nem kifejezetten fogyasztói szerződésekre vonatkozó nemzeti szabályokat, amelyek bizonyos típusú, a szerződés megkötésekor nem felismerhető hiányosságok tekintetében rendelkeznek különös jogorvoslatokról, nevezetesen a nemzeti jog azon rendelkezéseit, amelyek a kereskedő rejtett hibák esetén fennálló felelősségére

különös szabályokat határoznak meg. Ez az irányelv nem érinti továbbá a digitális tartalom vagy a digitális szolgáltatás hibás teljesítése esetén a fogyasztó által az értékesítési lánc korábbi szakaszaiban szereplő személyek vagy az említett személyek kötelezettségeit teljesítő más személyek ellen érvényesíthető szerződésen kívüli jogorvoslatokról rendelkező nemzeti jogszabályokat.

- (13) A tagállamok továbbra is szabadon rendelkezhetnek a fogyasztók olyan harmadik felekkel szembeni kártérítési igényeiről, akik vagy amelyek nem a digitális tartalom szolgáltató vagy digitális szolgáltatást nyújtó vagy azt vállaló kereskedők, mint például olyan fejlesztők, akik vagy amelyek ezen irányelv szerint nem minősülnek egyúttal kereskedőnek is.
- (14) Emellett a tagállamok továbbra is szabadon szabályozhatják annak következményeit is, ha a digitális tartalom vagy a digitális szolgáltatás teljesítése olyan akadály – például *vis maior* – miatt marad el vagy hibás, amelyre a kereskedő nincs befolyással, és nem lehetett volna elvárni tőle, hogy elkerülje az adott akadályt vagy annak következményeit, illetve nem várható el, hogy azokat megszüntesse.
- (15) A tagállamoknak továbbra is biztosítani kell a lehetőséget, hogy például maguk szabályozzák a felek azon jogát, hogy kötelezettségeik vagy azok egy része teljesítését függővé tegyék attól, hogy a másik fél teljesítette-e kötelezettségeit. Így például továbbra is lehetővé kell tenni a tagállamok számára, hogy rendelkezzenek arról, hogy hibás teljesítés esetén a fogyasztó jogosult-e a vételár vagy annak egy része visszatartására, amíg a kereskedő szerződésszerűvé nem teszi a digitális tartalom vagy a digitális szolgáltatást, vagy arról, hogy a kereskedő jogosult-e a fogyasztónak a szerződés megszüntetése okán járó visszatérítést visszatartani, amíg a fogyasztó nem teljesíti a fizikai adathordozónak a kereskedőhöz való visszajuttatásával kapcsolatos, ezen irányelvben előírt kötelezettségét.
- (16) A tagállamok számára továbbra is lehetővé kell tenni azt is, hogy az ezen irányelv hatálya alól kizárt szerződésekre is kiterjesszék ezen irányelv szabályait, vagy hogy e szerződéseket egyébként szabályozzák. A tagállamok szabadon dönthetnek például úgy, hogy az ezen irányelv által a fogyasztók számára nyújtott védelmet olyan természetes vagy jogi személyekre – például nem kormányzati szervezetekre, induló vállalkozásokra vagy kkv-kra – is kiterjesztik, amelyek ezen irányelv értelmében nem minősülnek fogyasztónak.
- (17) A fogyasztó meghatározásának azokra a természetes személyekre kell kiterjednie, akik nem kereskedelmi, üzleti, kézműipari vagy szakmai célból járnak el. Ugyanakkor a tagállamok továbbra is szabadon megállapíthatják, hogy olyan kettős célú szerződések esetében, amelyeknél a szerződést részben a személy kereskedelmi tevékenységi körébe tartozó, részben pedig azon kívül eső célból kötik, és a kereskedelmi cél annyira korlátozott, hogy a szerződés egésze szempontjából nem elsődleges, az adott személy fogyasztónak is tekintendő-e, és milyen feltételek mellett.
- (18) Ez az irányelv minden olyan szerződésre alkalmazandó, amelynek keretében a kereskedő a fogyasztónak digitális tartalom szolgáltató vagy digitális szolgáltatást nyújt, illetve ezt vállalja. A platformszolgáltatók kereskedőknek tekinthetők ezen irányelv értelmében, ha saját üzleti tevékenységükhöz kapcsolódó célból és a fogyasztó közvetlen szerződéses partnereként járnak el valamely digitális tartalom szolgáltatása, illetve digitális szolgáltatás nyújtása céljából. A tagállamok számára továbbra is lehetővé kell tenni, hogy kiterjeszthessék ezen irányelv alkalmazását olyan platformszolgáltatókra, amelyek ezen irányelv szerint nem minősülnek kereskedőnek.
- (19) Az irányelvnek különböző típusú digitális tartalmak és digitális szolgáltatások, illetve azok szolgáltatása és nyújtása terén felmerülő problémákkal kell foglalkoznia. A gyors technológiai fejlődés követése, valamint a digitális tartalom és a digitális szolgáltatás fogalma időtállóságának fenntartása érdekében ezen irányelv hatályának többek között ki kell terjednie a számítógépes programokra, alkalmazásokra, videofájlokra, audiofájlokra, zenefájlokra, digitális játékokra, e-könyvekre és egyéb e-kiadványokra, valamint az adatok digitális formában való létrehozását, kezelését, elérését vagy tárolását lehetővé tevő digitális szolgáltatásokra, például az olyan szolgáltatásként nyújtott szoftverekre, mint a video- és audiomegosztás és egyéb tárhelyszolgáltatás, szövegszerkesztés és játékok felhőalapú szolgáltatás keretében, valamint a közösségi média. Miután digitális tartalom vagy digitális szolgáltatás sokféleképpen szolgáltatható, illetve nyújtható, többek között továbbítható fizikai adathordozón, letölthető a fogyasztók saját eszközeire, streamelhető – lehetővé téve a digitális tartalom tárolására szolgáló létesítményekhez vagy a közösségi média használatához való hozzáférést – ez az irányelv a digitális tartalom vagy a digitális szolgáltatás továbbításának vagy hozzáférhetővé tételének módjától függetlenül alkalmazandó. Ez az irányelv azonban az internet-hozzáférési szolgáltatásokra nem alkalmazandó.

- (20) Ezen irányelvnek és az (EU) 2019/771 európai parlamenti és tanácsi irányelvnek⁽³⁾ kölcsönösen ki kell egészítenie egymást. Míg ez az irányelv a digitális tartalom szolgáltatására és a digitális szolgáltatások nyújtására irányuló szerződéseket érintő egyes követelményekre alkalmazandó szabályokat, addig az (EU) 2019/771 irányelv az áruk adásvételére irányuló szerződéseket érintő egyes követelményekre alkalmazandó szabályokat határozza meg. Ennek megfelelően a fogyasztók elvárásainak teljesítése, valamint a digitális tartalommal kereskedők számára egyértelmű és egyszerű jogi keret biztosítása érdekében ez az irányelv alkalmazandó a fizikai adathordozón, például DVD-n, CD-n, USB-kulcsra és memóriakártyán szolgáltatott digitális tartalomra, valamint magára a fizikai adathordozóra is, feltéve hogy a fizikai adathordozó kizárólag a digitális tartalom hordozójának szerepét tölti be. Mindazonáltal ezen irányelvnek a kereskedő szolgáltatási kötelezettségére, valamint a szolgáltatás elmulasztása esetén a fogyasztó jogorvoslati lehetőségeire vonatkozó rendelkezései helyett a 2011/83/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek⁽⁴⁾ az áruk szállításával kapcsolatos kötelezettségekre és a szállítás elmulasztása esetén rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségekre vonatkozó rendelkezései alkalmazandók. Ezen túlmenően továbbra is a 2011/83/EU irányelvnek például az elállási jogra és az áruk szolgáltatására irányadó szerződés jellegére vonatkozó rendelkezései alkalmazandók az ilyen fizikai adathordozókra és az azokon szolgáltatott digitális tartalomra. Ez az irányelv nem érinti továbbá az ezen árukra a szerzői jog értelmében alkalmazandó terjesztési jogot.
- (21) Az (EU) 2019/771 irányelv alkalmazandó az áruk – a digitális elemeket tartalmazó árukat is beleértve – adásvételére irányuló szerződésekre. A digitális elemeket tartalmazó áruk fogalma olyan árukra vonatkozik, amelyekbe digitális tartalom vagy digitális szolgáltatás van beépítve vagy azzal oly módon összekapcsolva, hogy az érintett digitális tartalom vagy digitális szolgáltatás hiányában az áru nem tudná betölteni a funkcióját. Az árukba ilyen módon beépített vagy azokkal összekapcsolt digitális tartalom vagy digitális szolgáltatás az (EU) 2019/771 irányelv hatálya alá tartozik, amennyiben azt az áruval vonatkozó adásvételi szerződés keretében az áruval együtt szolgáltatják. Az, hogy a beépített vagy összekapcsolt digitális tartalom szolgáltatása vagy digitális szolgáltatás nyújtása az eladóval kötött adásvételi szerződés részét képezi-e, e szerződés tartalmától függ. Ennek ki kell terjednie az olyan beépített vagy összekapcsolt digitális tartalomra vagy digitális szolgáltatásra, amelynek szolgáltatását, illetve nyújtását a szerződés kifejezetten előírja. Ide tartoznak azok az adásvételi szerződések is, amelyek valamely konkrét digitális tartalom szolgáltatására vagy konkrét digitális szolgáltatás nyújtására vonatkoznak értelmezhetően, mivel az azonos típusú áruk esetében szokásosnak minősülnek, és mivel az áruk jellegéből adódóan, továbbá figyelembe véve az eladó által vagy az ő nevében, illetve az értékesítési lánc korábbi szakaszaiban szereplő személyek – köztük a gyártó – által tett nyilvános kijelentéseket, a fogyasztó ésszerűen elvárhatta ezeket. Ha például egy okostelevízió a hirdetés szerint egy bizonyos videoalkalmazást tartalmaz, ezt a videoalkalmazást úgy kell tekinteni, hogy az az adásvételi szerződés részét képezi. Ez attól függetlenül alkalmazandó, hogy a digitális tartalom vagy digitális szolgáltatást előre telepítették-e az áruval, vagy azt később kell csak letölteni egy másik eszközre, és amely így csak össze van kapcsolva az áruval.

Például egy okostelefon tartalmazhat az adásvételi szerződés szerint nyújtott, szabványosított, előre telepített alkalmazásokat, például ébresztőóra vagy kamera alkalmazást. Egy másik példa lehet az okosóra. Ilyen esetben maga az óra tekintendő a digitális elemeket tartalmazó árunak, amely csak egy olyan alkalmazással töltheti be a funkcióját, amelyet az adásvételi szerződés szerint biztosítottak, ám amelyet a fogyasztónak kell letöltenie az okostelefonjára; ekkor az alkalmazás lesz az összekapcsolt digitális elem. Ugyanez alkalmazandó akkor, ha a beépített vagy összekapcsolt digitális tartalom vagy digitális szolgáltatást nem maga az eladó, hanem az adásvételi szerződés értelmében egy harmadik fél nyújtja. A kereskedők és a fogyasztók számára a bizonytalanság elkerülése érdekében azzal kapcsolatos kétség esetén, hogy a digitális tartalom szolgáltatása vagy a digitális szolgáltatás nyújtása az adásvételi szerződés részét képezi-e, az (EU) 2019/771 irányelvet kell alkalmazni. Ezenkívül az eladó és a fogyasztó közötti olyan kétoldalú szerződéses jogviszony megállapítására, amelynek részét képezi a beépített vagy összekapcsolt digitális tartalom szolgáltatása vagy digitális szolgáltatás nyújtása, nem lehet hatással az a pusztán tény, hogy a fogyasztónak beleegyezését kell adnia egy harmadik féllel kötendő felhasználási szerződéshez annak érdekében, hogy élvezhesse a digitális tartalom vagy a digitális szolgáltatás előnyeit.

- (22) Ezzel szemben, ha a beépített vagy összekapcsolt digitális tartalom vagy digitális szolgáltatás hiánya nem akadályozza meg, hogy az áruk betöltsék funkciójukat, illetve ha a fogyasztó olyan digitális tartalom szolgáltatására vagy digitális szolgáltatás nyújtására köt szerződést, amely nem képezi részét a digitális elemeket tartalmazó áruval vonatkozó adásvételi szerződésnek, úgy ezt a szerződést elkülönültnek kell tekinteni az áruk értékesítésére irányuló adásvételi szerződéstől – még akkor is, ha az eladó az említett harmadik fél szolgáltatásával kötendő második szerződésnél közvetítőként jár el –, és az ezen irányelv hatálya alá tartozhat. Például ha a fogyasztó letölt egy játékalkalmazást az alkalmazás-áruházból az okostelefonjára, a játékalkalmazás szolgáltatására irányuló

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/771 irányelve (2019. május 20.) az áruk adásvételére irányuló szerződések egyes vonatkozásairól, az (EU) 2017/2394 rendelet és a 2009/22/EK irányelv módosításáról, valamint az 1999/44/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (lásd e Hivatalos Lap 28. oldalát).

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2011/83/EU irányelve (2011. október 25.) a fogyasztók jogairól, a 93/13/EGK tanácsi irányelv és az 1999/44/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 85/577/EGK tanácsi irányelv és a 97/7/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 304., 2011.11.22., 64. o.).

szerződés elkülönül a magának az okostelefonnak az adásvételére irányuló szerződéstől. Az (EU) 2019/771 irányelv ezért csak az okostelefon adásvételi szerződésére vonatkozik, míg a játékkalkalmazás szolgáltatása ezen irányelv hatálya alá tartozik, amennyiben az ezen irányelvben meghatározott feltételek teljesülnek. Egy másik példa, amikor a felek kifejezetten abban állapodnak meg, hogy a fogyasztó konkrét operációs rendszer nélkül vásárolja meg az okostelefont, és a fogyasztó a későbbiekben szerződést köt egy harmadik féllel operációs rendszer szolgáltatására. Ebben az esetben a külön megvásárolt operációs rendszer szolgáltatása nem képezi az adásvételi szerződés részét, és ezért nem tartozik az (EU) 2019/771 irányelv hatálya alá, de ezen irányelv hatálya alá tartozhat, amennyiben az ezen irányelvben meghatározott feltételek teljesülnek.

- (23) A digitális ellenértéket, például elektronikus utalványokat vagy elektronikus kuponokat a fogyasztók különböző áruk vagy szolgáltatások vételárának megfizetésére használják a digitális egységes piacon. Ezek a digitális ellenértékek egyre fontosabbá válnak a digitális tartalom szolgáltatása és a digitális szolgáltatások nyújtása terén, ezért ezeket fizetési módoknak kell tekinteni ezen irányelv értelmében. Ezeket a digitális ellenértékeket úgy kell értelmezni, hogy azok a virtuális fizetőeszközöket is magukban foglalják, amennyiben azokat a nemzeti jog elismeri. A fizetés módjától függő különbségtétel bevezetése megkülönböztetést okozhat, és indokolatlanul arra ösztönözne a vállalkozásokat, hogy a digitális ellenértékért biztosított digitálistartalom-szolgáltatásra vagy digitális-szolgáltatás-nyújtásra térjenek át. Mivel ugyanakkor a digitális ellenértékek kizárólagos célja, hogy fizetési módként szolgáljanak, azok nem tekinthetők ezen irányelv értelmezésében digitális tartalomnak vagy digitális szolgáltatásnak.
- (24) A digitális tartalom szolgáltatása és a digitális szolgáltatások nyújtása gyakran oly módon történik, hogy a fogyasztó nem díjat fizet, hanem személyes adatokat ad át a kereskedőnek. Az ilyen üzleti modelleket különböző formákban a piac jelentős részén alkalmazzák. Maradéktalanul elismerve, hogy a személyes adatok védelme alapvető jog, és hogy ezért a személyes adatok nem tekinthetők árunak, ennek az irányelvnek biztosítania kell, hogy ezen üzleti modell keretében a fogyasztókat szerződéses jogorvoslatok illessék meg. Ezért ez az irányelv alkalmazandó azokra a szerződésekre, amelyek keretében a kereskedő a fogyasztónak digitális tartalmat szolgáltat vagy digitális szolgáltatást nyújt, illetve erre kötelezettséget vállal, a fogyasztó pedig személyes adatokat ad át, illetve erre kötelezettséget vállal. A személyes adatok átadhatók a kereskedőnek a szerződés megkötésekor vagy későbbi időpontban is, például amikor a fogyasztó hozzájárul ahhoz, hogy a kereskedő felhasználja a fogyasztó által a digitális tartalom vagy a digitális szolgáltatás felhasználásával feltöltött vagy létrehozott személyes adatokat. A személyes adatok védelmére vonatkozó uniós jog meghatározza a személyes adatok jogszerű kezelése jogalapjainak kimerítő jegyzékét. Ez az irányelv minden olyan szerződésre alkalmazandó, amelynek keretében a fogyasztó személyes adatokat ad át a kereskedőnek, illetve ezt vállalja. Például ez az irányelv alkalmazandó azokra az esetekre, amikor a fogyasztó közösségimédia-fiókot nyit, és megad egy nevet és egy e-mail címet, amelyet nem kizárólag a digitális tartalom szolgáltatásának vagy a digitális szolgáltatás nyújtásának céljára vagy a jogi követelményeknek való megfelelés céljára használnak. Ez az irányelv alkalmazandó azokra az esetekre is, amikor a fogyasztó hozzájárul, hogy bármely személyes adatnak minősülő anyagot, például fényképet vagy az általa feltöltött bejegyzést a kereskedő marketing céllal kezeljen. A tagállamok ugyanakkor továbbra is szabadon állapíthatják meg, hogy a nemzeti jognak a szerződés létrejöttére, fennállására és érvényességére vonatkozó követelményei teljesülnek-e.
- (25) Ha a digitális tartalmak szolgáltatása vagy a digitális szolgáltatások nyújtása nem díj ellenében történik, akkor ez az irányelv nem alkalmazandó olyan esetekben, ha a kereskedő kizárólag a digitális tartalom szolgáltatása, a digitális szolgáltatás nyújtása vagy a jogszabályi követelmények betartása érdekében gyűjt személyes adatokat. Többek között ilyen eset például, ha biztonsági és azonosítási célból az alkalmazandó jogszabályok előírják a fogyasztó regisztrációját. Ez az irányelv olyan esetekben sem alkalmazandó, ha a kereskedő csak metaadatokat, például a fogyasztó eszközére vagy böngészési előzményeire vonatkozó adatokat gyűjt, kivéve, ha ez a helyzet a nemzeti jog szerint szerződésnek tekintendő. Emellett azokra a helyzetekre sem alkalmazandó, amikor a fogyasztó, anélkül hogy szerződést kötött volna a kereskedővel, csak azért kénytelen reklámokat megtekinteni, hogy hozzáférhessen egy digitális tartalomhoz vagy egy digitális szolgáltatáshoz. A tagállamok azonban továbbra is szabadon dönthetnek úgy, hogy kiterjesztik ezen irányelv alkalmazását az irányelv hatálya alá nem tartozó ilyen helyzetekre, illetve egyébként szabályozzák e helyzeteket.
- (26) Ezt az irányelvet alkalmazni kell a fogyasztó saját igényeihez igazított digitális tartalom, többek között a testre szabott szoftver fejlesztésére irányuló szerződésekre. Ezt az irányelvet alkalmazni kell a dolgok 3D nyomtatásához szükséges elektronikus adatállományok szolgáltatására is, amennyiben ezek az adatállományok ezen irányelv értelmében megfelelnek a digitális tartalom vagy a digitális szolgáltatás fogalommeghatározásának. Ez az irányelv azonban nem szabályozza a 3D nyomtatási technológia alkalmazásával előállított dolgokhoz kapcsolódó jogokat vagy kötelezettségeket.

- (27) Mivel ezt az irányelvet azokra a szerződésekre kell alkalmazni, amelyek tárgya digitális tartalom szolgáltatása vagy digitális szolgáltatás nyújtása fogyasztók számára, nem kell alkalmazni azokban az esetekben, amikor a szerződés fő tárgya olyan szellemi szolgáltatások – például fordítói szolgáltatások, építészeti szolgáltatások vagy jogi szolgáltatások vagy más szellemi tanácsadási szolgáltatások – nyújtása, amelyeket gyakran maga a kereskedő végez, függetlenül attól, hogy a szolgáltatás végeredményének létrehozásához vagy a fogyasztóhoz való szállításhoz vagy eljuttatásához a kereskedő felhasznál-e digitális eszközöket. Ugyanígy nem kell alkalmazni ezen irányelvet a közszolgáltatásokra – mint például a szociális biztonsági szolgáltatásokra és az állami nyilvántartásokra –, amennyiben a digitális eszközöket kizárólag a szolgáltatásnak a fogyasztó részére történő továbbítására vagy kommunikálására használják. Ezt az irányelvet a közokiratokra és egyéb közjegyzői okiratokra sem kell alkalmazni, függetlenül attól, hogy azok elkészítése, rögzítése, többszörözése vagy továbbítása digitális eszközök útján történik-e.
- (28) A számfüggetlen személyközi kommunikációs szolgáltatások piaca – amely nem állami szinten kiosztott számozási erőforrások révén teszi lehetővé a kapcsolódást – gyorsan fejlődik. Az elmúlt években az interneten keresztüli személyközi kommunikációt lehetővé tevő új digitális szolgáltatások, például a webalapú e-mail- és online üzenetküldő szolgáltatások megjelenése nyomán egyre több fogyasztó használ ilyen szolgáltatásokat. Ezen okokból kifolyólag hatékony védelmet kell biztosítani a fogyasztók számára az ilyen szolgáltatások tekintetében. Ezért ez az irányelv a számfüggetlen személyközi kommunikációs szolgáltatásokra is alkalmazandó.
- (29) Ezt az irányelvet nem kell alkalmazni a 2011/24/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽⁵⁾ meghatározott egészségügyi ellátásra. Az „egészségügyi ellátás” ezen irányelv hatálya alóli kizárása minden olyan digitális tartalom vagy digitális szolgáltatás esetében is alkalmazandó, amely a 93/42/EGK ⁽⁶⁾ vagy a 90/385/EGK ⁽⁷⁾ tanácsi irányelvben, vagy a 98/79/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽⁸⁾ meghatározott orvostechikai eszköznek minősül, ha az ilyen orvostechikai eszközt a 2011/24/EU irányelvben meghatározott egészségügyi szakember írja fel vagy biztosítja. Ezen irányelv alkalmazandó ugyanakkor minden olyan digitális tartalomra vagy digitális szolgáltatásra, amely orvostechikai eszköznek minősül – például az egészségügyi applikációkra –, amelyeket a fogyasztó beszerezhet úgy, hogy azt nem egészségügyi szakember írja fel vagy biztosítja.
- (30) A pénzügyi szolgáltatásokkal kapcsolatos uniós jog számos fogyasztóvédelmi szabályt tartalmaz. Az erre az ágazatra vonatkozó jogszabályokban, különösen a 2002/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽⁹⁾ meghatározott pénzügyi szolgáltatások magukban foglalják a pénzügyi szolgáltatásokhoz kapcsolódó vagy azokhoz hozzáférést biztosító digitális tartalmakat és digitális szolgáltatásokat is, ezért a pénzügyi szolgáltatásokkal kapcsolatos uniós jogban nyújtott védelem ezekre is vonatkozik. A pénzügyi szolgáltatásnak minősülő digitális tartalmakhoz vagy digitális szolgáltatásokhoz kapcsolódó szerződéseket ezért ki kell zárni ezen irányelv hatálya alól.
- (31) Ez az irányelv nem alkalmazandó a művészeti előadás vagy más rendezvény részeként a nagyközönség számára nyújtott digitális tartalomra vagy szolgáltatásra, például digitális filmvetítésre vagy audiovizuális színházi előadásra. Ez az irányelv alkalmazandó azonban abban az esetben, ha a digitális tartalmat vagy digitális szolgáltatást jelátvitel, például digitális televíziós szolgáltatás útján nyújtják a nagyközönségnek.
- (32) A szabad és nyílt forráskódú szoftverek, amennyiben a forráskódot nyíltan megosztják, és a felhasználók szabadon hozzáférhetnek, használhatják, módosíthatják és terjeszthetik a szoftvert vagy annak módosított változatait, előmozdíthatják a kutatást és az innovációt a digitális tartalom és a digitális szolgáltatások piacán. Annak érdekében, hogy ne gördítsen akadályt e piaci fejlemények elé, ezen irányelv nem alkalmazandó a szabad és nyílt forráskódú szoftverekre, feltéve, hogy azokat nem díj ellenében nyújtják, és hogy a fogyasztó személyes adatait kizárólag a szoftver biztonságának, kompatibilitásának vagy interoperabilitásának javítása céljából használják fel.

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2011/24/EU irányelve (2011. március 9.) a határon átnyúló egészségügyi ellátásra vonatkozó betegjogok érvényesítéséről (HL L 88., 2011.4.4., 45. o.).

⁽⁶⁾ A Tanács 93/42/EGK irányelve (1993. június 14.) az orvostechikai eszközökről (HL L 169., 1993.7.12., 1. o.).

⁽⁷⁾ A Tanács 90/385/EGK irányelve (1990. június 20.) az aktív beültethető orvostechikai eszközökre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről (HL L 189., 1990.7.20., 17. o.).

⁽⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 98/79/EK irányelve (1998. október 27.) az in vitro diagnosztikai orvostechikai eszközökről (HL L 331., 1998.12.7., 1. o.).

⁽⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2002/65/EK irányelve (2002. szeptember 23.) a fogyasztói pénzügyi szolgáltatások távértékesítéssel történő forgalmazásáról, valamint a 90/619/EGK tanácsi irányelv, a 97/7/EK irányelv és a 98/27/EK irányelv módosításáról (HL L 271., 2002.10.9., 16. o.).

- (33) A digitális tartalmat és a digitális szolgáltatásokat gyakran árukkal vagy más szolgáltatásokkal együtt biztosítják, és a fogyasztónak több különböző elemből álló szerződéscsomag formájában kínálják, például amikor a digitális televíziós műsorszolgáltatást elektronikai berendezés vásárlásával ötvözik. Ilyen esetben a fogyasztó és a kereskedő közötti szerződés egyes elemei a digitális tartalom-szolgáltatásra vagy a digitális szolgáltatás nyújtására vonatkoznak, míg más szerződéses elemek eltérő jellegűek, például áruk adásvételére vagy szolgáltatás nyújtására vonatkoznak. Ezt az irányelvet a teljes szerződésnek kizárólag azokra az elemekre kell alkalmazni, amelyek digitális tartalom szolgáltatását, illetve digitális szolgáltatások nyújtását érintik. A szerződés többi elemére a nemzeti jogban az ilyen szerződésekre alkalmazandó, illetve adott esetben a valamely konkrét ágazatot vagy tárgyat szabályozó más uniós jogban foglalt szabályok irányadók. Hasonlóképpen a nemzeti jog irányadó abban is, hogy a szerződéscsomag egyik elemének megszűnése miként érintheti a szerződéscsomag egyéb részeit. Ugyanakkor az (EU) 2018/1972 európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁰⁾ szerződéscsomagokat szabályozó ágazatspecifikus rendelkezéseivel való összhang biztosítása érdekében, amennyiben a kereskedő az említett irányelv értelmezése szerinti, számfüggő személyközi hírközlési szolgáltatással kombinált digitális tartalmat vagy digitális szolgáltatást kínál, ezen irányelvnek a digitális tartalom módosítására vonatkozó rendelkezései nem alkalmazandók a csomag digitális tartalom vagy digitális szolgáltatás elemére. Ehelyett az (EU) 2018/1972 irányelv vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni a csomag valamennyi elemére, köztük a digitális tartalomra vagy a digitális szolgáltatásra is.
- (34) Ezen irányelv szerződéscsomagokra vonatkozó rendelkezései csak azokban az esetekben alkalmazandók, amikor a csomag különböző elemeit ugyanaz a kereskedő egyetlen szerződés keretein belül ugyanannak a fogyasztónak kínálja. Ez az irányelv nem érinti az arra vonatkozó nemzeti jogszabályokat, hogy a digitális tartalom szolgáltatására vagy digitális szolgáltatás nyújtására vonatkozó szerződés mely feltételek alapján tekinthető a fogyasztó által az ugyanazzal vagy egy másik kereskedővel kötött másik szerződéshez kapcsolódónak vagy azt járulékosan kiegészítőnek, hogy az egyes szerződések alapján milyen jogorvoslati lehetőség gyakorolható, vagy hogy az egyik szerződés megszűnése milyen joghatással jár a másik szerződésre nézve.
- (35) A digitális tartalomra vagy digitális szolgáltatásra vonatkozó ajánlatok áruk vagy más szolgáltatások nyújtásával való összekapcsolásának kereskedelmi gyakorlata a belső piacon az üzleti vállalkozások fogyasztókkal szemben folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatairól szóló 2005/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹¹⁾ hatálya alá tartozik. A 2005/29/EK irányelv önmagában nem tiltja az ilyen csomagban történő értékesítést. Tiltott azonban ez a gyakorlat, amennyiben az említett irányelvben meghatározott kritériumok alapján folytatott eseti értékelést követően tisztességtelennek ítélik azt. Az uniós versenyjog is lehetővé teszi az árukapcsolás és a csomagban történő értékesítés gyakorlatainak vizsgálatát, ha azok a verseny folyamatát befolyásolják, és megkárosítják a fogyasztókat.
- (36) Ez az irányelv nem sértheti a valamely konkrét ágazatot vagy területet, például a telekommunikációt, az e-kereskedelmet és a fogyasztóvédelmet szabályozó egyéb uniós jogot. Nem sértheti továbbá a szerzői és szomszédos jogokat, ezen belül az online tartalomszolgáltatások hordozhatóságát szabályozó uniós és nemzeti jogot.
- (37) Az ezen irányelv hatálya alá tartozó tevékenységek folytatása együtt járhat a személyes adatok kezelésével. Az uniós jog átfogó keretet biztosít a személyes adatok védelmére vonatkozóan. Ez az irányelv nem érinti különösen az (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendeletet⁽¹²⁾, valamint a 2002/58/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet⁽¹³⁾. Ez a keret az ezen irányelv hatálya alá tartozó szerződések keretében kezelt minden személyes adatra alkalmazandó. Következésképpen a személyes adatok gyűjtésére vagy más módon történő kezelésére kizárólag az (EU) 2016/679 rendelettel és a 2002/58/EK irányelvvel összhangban kerülhet sor. Amennyiben ezen irányelv a személyes adatok védelmét szabályozó uniós joggal ütközik, az utóbbi az irányadó.

⁽¹⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1972 irányelve (2018. december 11.) az Európai Elektronikus Hírközlési Kódex létrehozásáról (HL L 321., 2018.12.17., 36. o.).

⁽¹¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2005/29/EK irányelve (2005. május 11.) a belső piacon az üzleti vállalkozások fogyasztókkal szemben folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatairól, valamint a 84/450/EGK tanácsi irányelv, a 97/7/EK, a 98/27/EK és a 2002/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvek, valamint a 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról („Írányelv a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról”) (HL L 149., 2005.6.11., 22. o.).

⁽¹²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.).

⁽¹³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2002/58/EK irányelve (2002. július 12.) az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről, feldolgozásáról és a magánélet védelméről (elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv) (HL L 201., 2002.7.31., 37. o.).

- (38) Ez az irányelv nem szabályozza a személyes adatok jogszerű kezelésének feltételeit, mivel ezt a kérdést különösen az (EU) 2016/679 rendelet szabályozza. Ennek következtében az ezen irányelv hatálya alá tartozó szerződések keretében végzett személyesadat-kezelés csak abban az esetben jogszerű, ha a személyesadat-kezelés jogalapja tekintetében megfelel az (EU) 2016/679 rendelet rendelkezéseinek. Ha a személyes adatok kezelése hozzájáruláson alapul, különösen az (EU) 2016/679 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének a) pontján, alkalmazni kell az említett rendelet különös rendelkezéseit, ideértve a hozzájárulás önkéntességének értékelésére vonatkozó feltételekre vonatkozó rendelkezéseket is. Ez az irányelv nem szabályozhatja a hozzájárulás érvényességének kérdését. Az (EU) 2016/679 rendelet az adattörlésre és az adathordozhatóságra vonatkozóan is átfogó jogokat biztosít. Ezen irányelv nem sértheti ezeket a jogokat, amelyek az ezen irányelv hatálya alá tartozó szerződés keretében, illetve a fogyasztó által a szerződés ezen irányelv szerinti megszüntetésekor a fogyasztó által a kereskedőnek nyújtott, illetve a kereskedő által gyűjtött minden személyes adatra vonatkoznak.
- (39) Az ezen irányelv hatálya alá tartozó szerződések keretében is teljes mértékben alkalmazandó továbbá az adattörléshez való jog, valamint a fogyasztó joga ahhoz, hogy visszavonja a személyes adatok kezeléséhez adott hozzájárulását. A fogyasztó ezen irányelv szerinti megszüntetési joga nem sértheti a fogyasztónak az (EU) 2016/679 rendelet szerinti azon jogát, hogy visszavonja a személyes adatai kezeléséhez adott hozzájárulását.
- (40) Ez az irányelv nem szabályozza a hatálya alá tartozó szerződésekre nézve abban az esetben felmerülő következményeket, ha a fogyasztó visszavonja a személyes adatai kezeléséhez nyújtott hozzájárulását. Ezen következményeknek továbbra is a nemzeti jog tárgykörébe kell tartoznia.
- (41) A digitális tartalmat vagy a digitális szolgáltatást a kereskedő különféle módokon nyújthatja a fogyasztóknak. A kereskedő fogyasztó felé digitális tartalom vagy digitális szolgáltatás rendelkezésre bocsátása vagy hozzáférhetővé tétele formájában teljesítendő ezen szolgáltatási kötelezettsége – amely a kereskedő elsődleges szerződéses kötelezettsége – teljesítésének szabályaira és idejére vonatkozóan helyénvaló egyszerű és egyértelmű szabályokat meghatározni. A digitális tartalom vagy digitális szolgáltatás fogyasztó számára történő rendelkezésre bocsátását vagy hozzáférhetővé tételét akkor kell teljesítettnek tekinteni, ha a digitális tartalom vagy digitális szolgáltatás – vagy az ezekhez való hozzáférés biztosítására vagy az ezek letöltésére alkalmas eszköz – elérte a fogyasztó érdekkörét, és semmilyen további intézkedésre nincs szükség a kereskedő részéről ahhoz, hogy a fogyasztó a szerződéssel összhangban használhassa a digitális tartalmat vagy digitális szolgáltatást. Tekintettel arra, hogy a kereskedő főszabályként nem felel azon harmadik fél intézkedéseire vagy mulasztásaiért, amely a fogyasztó által a digitális tartalom vagy digitális szolgáltatás fogadásához vagy tárolásához választott fizikai vagy virtuális eszközt – például elektronikus platformot vagy felhőalapú tárhelyszolgáltatást – üzemelteti, elegendő, ha a kereskedő ennek a harmadik félnek szolgáltatja a digitális tartalmat vagy nyújtja a digitális szolgáltatást. Mindazonáltal a fizikai vagy virtuális eszköz nem tekinthető a fogyasztó által választottnak abban az esetben, ha az a kereskedő ellenőrzése alatt áll vagy szerződéses alapon kapcsolódik a kereskedőhöz, illetve abban az esetben sem, ha a fogyasztó választotta ugyan ezt a fizikai vagy virtuális eszközt a digitális tartalom fogadásához vagy tárolásához, de az a kereskedő által ajánlott egyetlen olyan eszköz volt, amelynek segítségével a fogyasztó megkaphatta vagy elérhette a digitális tartalmat, illetve a digitális szolgáltatást.

Amennyiben a fizikai vagy virtuális eszköz nem tekinthető a fogyasztó által választottnak, a kereskedő digitális tartalom szolgáltatására vagy digitális szolgáltatás nyújtására vonatkozó kötelezettsége nem minősülhet teljesítettnek, ha a digitális tartalmat vagy digitális szolgáltatást eljuttatták a fizikai vagy virtuális eszközre, de a fogyasztó a digitális tartalmat vagy digitális szolgáltatást nem tudja fogadni vagy nem tud ahhoz hozzáférni ezen irányelvnek megfelelően. Ilyen esetekben ugyanolyan jogorvoslati lehetőségek állnak a fogyasztó rendelkezésére, mint abban az esetben, amikor a kereskedő elmulasztotta a digitális tartalom szolgáltatását, illetve a digitális szolgáltatás nyújtását. Ami a szolgáltatás idejét illeti, a piaci gyakorlatoknak és a műszaki lehetőségeknek megfelelően, illetve bizonyos fokú rugalmasság biztosítása érdekében a digitális tartalom szolgáltatásának vagy a digitális szolgáltatás nyújtásának indokolatlan késedelem nélkülinek kell lennie, kivéve ha a felek más szolgáltatási modellek alkalmazása érdekében másként állapodnak meg.

- (42) A digitális tartalomnak, illetve a digitális szolgáltatásnak meg kell felelnie a kereskedő és a fogyasztó között létrejött szerződésben meghatározott követelményeknek. Meg kell felelnie különösen a szerződésben foglalt leírásnak, és azt a szerződésben meghatározott mennyiségben – például. a hozzáférhető zenefájlok száma –, minőségben – például képfelbontás –, nyelven és verzióban kell nyújtani. A digitális tartalomnak vagy szolgáltatásnak továbbá rendelkeznie kell a szerződésben előírt biztonsági jellemzőkkel, funkcionalitással, kompatibilitással, interoperabilitással és egyéb jellemzőkkel. A szerződéses követelmények magukban foglalják a szerződéskötés előtti tájékoztatásból fakadó követelményeket is, amelyek a 2011/83/EU irányelvvel összhangban a szerződés szerves részét képezik. Ezek a követelmények szolgáltatási szintre vonatkozó megállapodásba is foglalhatók, amennyiben a vonatkozó nemzeti jog szerint az ilyen megállapodás a fogyasztó és a kereskedő közötti szerződéses viszony részét képezi.

- (43) A funkcionalitás fogalmát úgy kell érteni, hogy az utal a digitális tartalom vagy a digitális szolgáltatás lehetséges felhasználásának módjaira. A műszaki korlátok – például digitális jogok kezelésére szolgáló rendszer vagy regionális kódolás – hiánya vagy megléte például befolyásolhatja azt, hogy a digitális tartalom vagy a digitális szolgáltatás – tekintettel rendeltetésére – be tudja-e tölteni valamennyi funkcióját. Az interoperabilitás fogalma a digitális tartalom vagy a digitális szolgáltatás azon képességére vonatkozik, hogy képes-e, illetve milyen mértékben képes olyan hardverrel és szoftverrel együttműködni, amely eltér attól, amellyel általában a megegyező típusú digitális tartalmat vagy digitális szolgáltatásokat használnak. Sikeres együttműködésnek minősülne többek között például az, ha a digitális tartalom vagy szolgáltatás képes arra, hogy az említett eltérő szoftverrel vagy hardverrel információt cseréljen, és felhasználja a kicserélt információt.
- (44) Mivel a digitális tartalmak és a digitális szolgáltatások folyamatosan fejlődnek, a kereskedők abban is megállapodhatnak a fogyasztókkal, hogy a frissítések és funkciók megjelenésekor azokat elérhetővé teszik a fogyasztók számára. A digitális tartalom, illetve a digitális szolgáltatás tekintetében a teljesítés szerződésszerűségének értékelésekor ezért azt is figyelembe kell venni, hogy azt frissítették-e a szerződésben kikötött módon. A szerződésben megállapodott frissítések szolgáltatásának hiányát úgy kell tekinteni, hogy a digitális tartalom vagy a digitális szolgáltatás tekintetében a teljesítés hibás. Emellett hibás vagy hiányos frissítés esetén is úgy kell tekinteni, hogy a digitális tartalom vagy a digitális szolgáltatás tekintetében a teljesítés hibás, mivel az ilyen frissítés ez esetben sem a szerződésnek megfelelően történik.
- (45) A szerződésszerűség, valamint annak biztosítása érdekében, hogy a fogyasztókat ne fosszák meg jogaiktól – például abban az esetben, ha a szerződés nagyon alacsony színvonalat határoz meg –, a digitális tartalomnak vagy a digitális szolgáltatásnak a szerződésszerűség szubjektív követelményei mellett a szerződésszerűség ezen irányelvben meghatározott objektív követelményeinek is eleget kell tennie. A szerződésszerűséget többek között az azonos típusú digitális tartalom vagy digitális szolgáltatás felhasználása szokásos céljának figyelembevételével kell értékelni. Rendelkeznie kell továbbá az azonos típusú digitális tartalom vagy digitális szolgáltatás esetében elfogadott szokásos minőséggel és teljesítménnyel, amelyet a fogyasztó észszerűen elvárhat, figyelembe véve a digitális tartalom vagy digitális szolgáltatás jellegét és figyelembe véve az adott digitális tartalom vagy digitális szolgáltatás konkrét tulajdonságaival kapcsolatban a kereskedő vagy az értékesítési lánc korábbi szakaszaiban szereplő személyek által vagy nevében tett valamennyi nyilvános kijelentést.
- (46) Minden olyan esetben, amelyre vonatkozóan ez az irányelv valamely személy általi észszerű elvárhatóságra hivatkozik, az észszerűség követelményének teljesülését objektíven kell értékelni, figyelembe véve a digitális tartalom vagy a digitális szolgáltatás jellegét és célját, az eset körülményeit, valamint az érintett felek irányadó szokásait és gyakorlatait. Objektíven kell felmérni különösen azt, hogy a hibás teljesítés jellegére figyelemmel mennyi idő tekinthető észszerűnek a digitális tartalom vagy a digitális szolgáltatás szerződésszerűvé tételére.
- (47) A fogyasztó által észszerűen elvárható ideig a kereskedőnek frissítéseket – a biztonsági frissítéseket is beleértve – kell biztosítania a fogyasztó részére annak érdekében, hogy fenntartsa a digitális tartalom vagy a digitális szolgáltatás szerződésszerű és biztonságos állapotát. Az időben korlátozott célú digitális tartalmak vagy digitális szolgáltatások esetében például a frissítések biztosításának kötelezettsége az említett időszakra korlátozódik, míg más típusú digitális tartalmak vagy digitális szolgáltatások esetében a frissítések fogyasztó részére történő biztosításának időtartama a hibás teljesítésre vonatkozó helytállási időnek felelhet meg, illetve ezt az időt meg is haladhatja, különösen például a biztonsági frissítések tekintetében. A fogyasztó szabadon dönthet a rendelkezésére bocsátott frissítések telepítéséről. Amennyiben a fogyasztó úgy dönt, hogy nem telepíti a frissítéseket, nem várhatja el, hogy a digitális tartalom vagy a digitális szolgáltatás megőrizze szerződésszerű állapotát. A kereskedőnek tájékoztatnia kell a fogyasztót, hogy a digitális tartalom vagy a digitális szolgáltatás szerződésszerű állapotának megőrzéséhez szükséges frissítések, többek között a biztonsági frissítések telepítésének elmulasztása befolyásolja a kereskedőnek a digitális tartalom vagy a digitális szolgáltatás azon elemeinek szerződésszerű állapotáért viselt felelősségét, amelyek szerződésszerű állapotát az adott frissítéseknek kellett volna fenntartaniuk. Ez az irányelv nem érinti a biztonsági frissítéseknek az uniós vagy nemzeti jogban megállapított biztosítására vonatkozó kötelezettségeket.
- (48) Az (EU) 2016/679 rendelet és minden más uniós adatvédelmi jogszabály teljes körűen alkalmazandó a személyes adatoknak az ezen irányelv hatálya alá tartozó valamennyi szerződéssel összefüggésben történő kezelésére. Emellett ez az irányelv nem érinti az (EU) 2016/679 rendeletben rögzített jogokat, kötelezettségeket és szerződésen kívüli jogorvoslati lehetőségeket. Az (EU) 2016/679 rendeletben előírt követelmények, ezen belül olyan alapelvek, mint az adattakarékosság, a beépített és az alapértelmezett adatvédelem követelményeinek nem teljesítését eredményező tények – az eset körülményeitől függően – a digitális tartalom vagy a digitális szolgáltatás szerződésszerűségére vonatkozó, ezen irányelvben meghatározott szubjektív vagy objektív követelmények tekintetében hibás teljesítésnek

minősülhetnek. Ennek egyik példája lehet, amikor a kereskedő a szerződésben kifejezetten olyan kötelezettséget vállal – vagy a szerződés így értelmezhető –, amely a kereskedő (EU) 2016/679 rendelet szerinti kötelezettségeihez is kapcsolódik. Ilyen esetekben ez a szerződéses kötelezettségvállalás a szerződésszerűség szubjektív követelményeinek részét képezheti. A másik példa az lehet, amikor az (EU) 2016/679 rendelet szerinti kötelezettségek teljesítésének elmulasztásával egyidejűleg alkalmatlanná válik a digitális tartalom vagy a digitális szolgáltatás arra, hogy megfeleljen rendeltetésének, és ezért nem teljesíti a szerződésszerűség objektív követelményét, amely megköveteli, hogy a digitális tartalomnak vagy a digitális szolgáltatásnak alkalmasnak kell lennie arra a célra, amelyre az ugyanolyan típusú digitális tartalom vagy digitális szolgáltatás szokásosan használatos lenne.

Ez az eset állna elő például akkor, ha egy adattitkosító szoftver kereskedője nem hajtaná végre az (EU) 2016/679 rendelet által előírt azon megfelelő intézkedéseket, amelyek beépített módon biztosítják, hogy a személyes adatok ne kerüljenek jogosulatlan címzettek birtokába, ezáltal alkalmatlanná téve a titkosító szoftvert arra, hogy megfeleljen rendeltetésének, azaz lehetővé tegye a fogyasztó számára az adatok biztonságos továbbítását a címzett számára. Végül előfordulhatnak olyan esetek is, amikor a kereskedő az (EU) 2016/679 rendelet szerinti kötelezettségeinek nem teljesítése következtében a digitális tartalom vagy a digitális szolgáltatás nem felel meg a szerződésszerűség objektív követelményének sem, amely megköveteli, hogy a digitális tartalomnak vagy a digitális szolgáltatásoknak olyan jellemzőkkel kell rendelkezniük, amelyek az ugyanolyan típusú digitális tartalom vagy szolgáltatás esetében szokásosak, és amelyeket a fogyasztó észszerűen elvárhat. Ha például egy online vásárlási alkalmazás kereskedője nem hozza meg a fogyasztó személyes adatainak biztonságos kezelése érdekében az (EU) 2016/679 rendeletben előírt intézkedéseket, és ennek eredményeként a fogyasztó hitelkártyaadatái rosszulprogramozott programoknak (malware) vagy kémprogramoknak (spyware) vannak kitéve, e mulasztás a digitális tartalom vagy a digitális szolgáltatás hibás teljesítését eredményezheti ezen irányelv rendelkezései értelmében, mivel a fogyasztó észszerűen elvárna, hogy egy ilyen típusú alkalmazás szokásos esetben rendelkezzen olyan elemekkel, amelyek megakadályozzák a fizetési adatok nyilvánosságra hozatalát. Amennyiben az (EU) 2016/679 rendeletben előírt követelményeknek való megfelelés hiányát eredményező tények egyúttal úgy is minősülnek, hogy a digitális tartalom vagy digitális szolgáltatás a szerződésszerűség ezen irányelvben meghatározott szubjektív vagy objektív követelményeinek sem felel meg, a fogyasztó számára biztosítani kell, hogy élhessen az ezen irányelvben meghatározott, a hibás teljesítés esetén alkalmazható jogorvoslatokkal, kivéve, ha a szerződés a nemzeti jogszabályok értelmében semmis vagy megtámadható.

- (49) A megfelelő rugalmasság biztosítása érdekében lehetővé kell tenni, hogy a szerződő felek eltérhessenek a szerződésszerűség objektív követelményeitől. Ilyen eltérés csak akkor lehetséges, ha a fogyasztót arról külön tájékoztatják, és ha a fogyasztó azt más nyilatkozatoktól és megállapodásoktól elkülönítve, kifejezett és egyértelmű magatartás tanúsításával elfogadja. Mindkét feltétel teljesíthető például oly módon, hogy a fogyasztó pipát tesz egy mezőbe, illetve rákattint egy gombra vagy egyéb módon aktivál egy hasonló funkciót.
- (50) Ezen irányelv szabályainak alkalmazása során a kereskedőknek szabványokat, nyílt műszaki előírásokat, bevált gyakorlatokat és magatartási kódexeket indokolt használniuk, többek között a fogyasztó által a digitális tartalom vagy a digitális szolgáltatás használata során megadott vagy létrehozott tartalom – a személyes adatok kivételével – lehívására szolgáló, általánosan használt és számítástechnikai úton beolvasható – akár nemzetközi szinten, akár uniós szinten, akár valamely adott ipari ágazat szintjén megállapított – adatformátummal kapcsolatban. Ezzel összefüggésben a Bizottság kérheti nemzetközi és uniós szabványok kidolgozását, valamint az ezen irányelv egységes végrehajtásának támogatására alkalmas magatartási kódex szakmai szövetségek és más képviselői szervezetek általi kidolgozását.
- (51) A digitális tartalmak vagy a digitális szolgáltatások számos fajtája, például a felhőalapú szolgáltatások esetében a szolgáltatás adott időtartam alatt folyamatosan történik. Ezért szükséges annak biztosítása, hogy a digitális tartalom vagy a digitális szolgáltatás a szerződés teljes időtartama alatt szerződésszerű legyen. A digitális tartalom szolgáltatásának vagy a digitális szolgáltatás nyújtásának rövid ideig tartó zavarai hibás teljesítésnek tekintendők, amennyiben ezek meghaladják az elhanyagolható mértéket, vagy ismétlődnek. Ezenfelül tekintettel a digitális tartalom vagy a digitális szolgáltatás gyakori, különösen frissítésekkel történő javítására, a fogyasztó részére szolgáltatott digitális tartalom vagy digitális szolgáltatás verziójának a szerződés megkötéskor rendelkezésre álló legfrissebb verzióknak kell lennie, kivéve, ha a szerződő felek ettől eltérően állapodtak meg.
- (52) Ahhoz, hogy a digitális tartalom és a digitális szolgáltatás megfelelően működjön, azt szakszerűen kell integrálni a fogyasztó hardver- és szoftverkörnyezetébe. A digitális tartalom vagy a digitális szolgáltatás szerződésszerű teljesítésének a szakszerűtlen integrálásból fakadó hiánya a digitális tartalom vagy a digitális szolgáltatás hibás teljesítésének tekintendő, amennyiben az integrálás a kereskedő által vagy az ellenőrzése mellett, illetve a fogyasztó által a kereskedő integrálásra vonatkozó utasításai alapján történt, és a szakszerűtlen integrálást az előírt integrálási utasítások hiányosságai okozták, például azok hiányos volta vagy egyértelműségének hiánya, amely az átlagos fogyasztó számára megnehezíti a telepítési utasítások használatát.

- (53) A fogyasztót a digitális tartalom vagy a digitális szolgáltatások használatában ezen irányelvvel összhangban korlátozhatják a szellemi tulajdonhoz fűződő jogok jogosultjai által a szellemi alkotások jogával összhangban megszabott korlátozások. Ilyen korlátozások eredhetnek a végfelhasználói felhasználási szerződésből, amelynek alapján a digitális tartalmat vagy a digitális szolgáltatást a fogyasztónak nyújtják. Ilyen például az az eset, amikor a végfelhasználói felhasználási szerződés megtiltja a digitális tartalom vagy a digitális szolgáltatás működéséhez kapcsolódó bizonyos funkciók használatát a fogyasztó számára. Az ilyen korlátozások sérthetik a szerződésszerűség ezen irányelvben meghatározott objektív követelményeit, ha ezek az azonos típusú digitális tartalmakban vagy digitális szolgáltatásokban szokás szerint megtalálható és a fogyasztók által ésszerűen elvárható jellemzőket érintenek. Ilyen esetekben a fogyasztó számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy a digitális tartalmat vagy digitális szolgáltatást nyújtó kereskedővel szemben igénybe vegye a hibás teljesítés esetére ezen irányelvben előírt jogorvoslati lehetőségeket. A kereskedő csak úgy kerülheti el ezt a felelősséget, ha teljesíti a szerződésszerűség ezen irányelvben meghatározott objektív követelményeivel való eltérés feltételeit, azaz ha a szerződés megkötése előtt konkrétan tájékoztatja a fogyasztót arról, hogy a digitális tartalom vagy a digitális szolgáltatás valamely adott tulajdonsága eltér a szerződésszerűség objektív követelményeitől, és a fogyasztó kifejezetten és külön elfogadja ezt az eltérést.
- (54) A jogi hibák különösen fontos problémát jelentenek a szellemi tulajdon-jogok hatálya alá tartozó digitális tartalom vagy a digitális szolgáltatások esetében. A harmadik fél jogainak megsértése a fogyasztónak a digitális tartalom vagy a digitális szolgáltatás használatában való, ezen irányelv szerinti korlátozását eredményezheti. A jogok ilyen megsértése ténylegesen megakadályozhatja, hogy a fogyasztó a szerződés szerint élvezhesse a digitális tartalmat vagy a digitális szolgáltatást, illetve annak egyes jellemzőit, például ha a fogyasztó egyáltalán nem fér hozzá vagy nem tud jogszerűen hozzáférni a digitális tartalomhoz vagy a digitális szolgáltatáshoz. Ennek oka lehet az, hogy a harmadik fél jogosan kényszeríti a kereskedőt az adott jogok megsértésének és az adott digitális tartalom vagy digitális szolgáltatás kínálatának megszüntetésére, illetve hogy a fogyasztó a jogszabályok megsértése nélkül nem használhatja a digitális tartalmat vagy a digitális szolgáltatást. Ha harmadik fél jogainak megsértése olyan korlátozást eredményez, amely megakadályozza vagy korlátozza a digitális tartalomnak vagy a digitális szolgáltatásnak a szerződésszerűség szubjektív és objektív követelményeivel összhangban történő használatát, a fogyasztó számára biztosítani kell, hogy élhessen a hibás teljesítésre vonatkozó jogorvoslati lehetőségekkel, kivéve, ha a nemzeti jog a szerződés semmisségéről vagy felbontásáról rendelkezik, például a jogszavatosság megsértése miatt.
- (55) A kereskedőnek felelősséggel kell tartoznia a fogyasztóval szemben a digitális tartalom szolgáltatásának, illetve a digitális szolgáltatás nyújtásának hibás teljesítése esetén, valamint a digitális tartalom szolgáltatásának, illetve a digitális szolgáltatás nyújtásának bármely elmulasztásáért. Mivel a digitális tartalom fogyasztónak történő szolgáltatása, illetve a digitális szolgáltatás fogyasztónak történő nyújtása lehet egyszeri, többszöri vagy egy adott időszakon keresztül folyamatos, helyénvaló, hogy a digitális tartalom szolgáltatásának, illetve a digitális szolgáltatás nyújtása szerződésszerűségének megállapítása alapjául szolgáló időpontot e különböző szolgáltatási típusok alapján állapítsák meg.
- (56) Digitális tartalom fogyasztónak történő szolgáltatása vagy digitális szolgáltatás fogyasztónak történő nyújtása történhet egyszeri jelleggel, például abban az esetben, amikor a fogyasztók elektronikus formában töltenek le könyvet és azt saját készülékükön tárolják. Ehhez hasonlóan a szolgáltatás ilyen egyedi aktusok sorozatából is állhat, amikor például a fogyasztók hetente linket kapnak egy új elektronikus könyv letöltéséhez. A digitális tartalom vagy digitális szolgáltatás e kategóriájának megkülönböztető jegye az, hogy a fogyasztók ezek után időbeli korlátozás nélkül hozzáférhetnek a tartalomhoz, illetve időbeli korlátozás nélkül felhasználhatják azt. Ezekben az esetekben a digitális tartalom vagy a digitális szolgáltatás szerződésszerűségét a tartalomszolgáltatás, illetve szolgáltatásnyújtás időpontjában kell értékelni, ezért a kereskedő csupán a hibás teljesítés azon eseteiért felelős, amelyek az egyszeri vagy többszöri tartalomszolgáltatás, illetve szolgáltatásnyújtás megtörténte időpontjában fennállnak. A jobbiztonság garantálása érdekében a kereskedők és a fogyasztók számára lehetővé kell tenni, hogy egy olyan harmonizált minimális időtartamra támaszkodhassanak, amely alatt a kereskedő felelősséget visel a hibás teljesítésért. A digitális tartalom szolgáltatásának vagy a digitális szolgáltatás nyújtásának egyszeri cselekményéről vagy ilyen egyedi cselekmények sorozatáról rendelkező szerződések tekintetében a tagállamok gondoskodnak arról, hogy amennyiben a vonatkozó nemzeti jogszabályok alapján a kereskedő csak a teljesítést követő egy bizonyos időszakon belül felismerhetővé váló hiba esetén tartozik felelősséggel, ez az időszak a teljesítés időpontjától számított legalább két év legyen.
- (57) A digitális tartalom szolgáltatására, illetve a digitális szolgáltatás nyújtására adott időszakon keresztül folyamatosan is sor kerülhet. A folyamatos szolgáltatás olyan esetekre is kiterjedhet, amikor a kereskedő meghatározott vagy meghatározatlan időre tesz elérhetővé egy digitális szolgáltatást a fogyasztó számára, például két éven keresztül felhőalapú tárhelyet, vagy közösségimédia-platfommon határozatlan időre tagságot biztosít. Ezen kategória megkülönböztető jegye az, hogy a digitális tartalom, illetve a digitális szolgáltatás csupán addig elérhető vagy hozzáférhető a fogyasztó számára, amíg a határozott idejű szerződés szól, vagy amíg a határozatlan időre szóló szerződés hatályban van. Ezért indokolt, hogy a kereskedő ilyen esetekben csupán azon teljesítési hibákért legyen felelős, amelyek ezen időszakban jelennek meg. A folyamatos tartalomszolgáltatásnak,

illetve szolgáltatásnyújtásnak nem feltétlenül kell hosszú távú tartalomszolgáltatásnak, illetve szolgáltatásnyújtásnak lennie. Egy videoklip webes közvetítését (streaming) mint adott időszakon keresztül nyújtott folyamatos szolgáltatást kell tekinteni, függetlenül az audiovizuális fájl tényleges hosszától. Adott időszakon keresztül nyújtott folyamatos tartalomszolgáltatásnak, illetve szolgáltatásnyújtásnak számít az is, amikor a digitális tartalom, illetve szolgáltatás bizonyos elemeit időközönként vagy a szerződés rögzített időtartama alatt vagy a határozatlan időre szóló szerződés érvényességi ideje alatt több alkalommal teszik elérhetővé, például olyan esetekben, amikor a szerződés meghatározza, hogy adott vírusirtó program példánya a szerződés időtartama alatt minden hónap első napján automatikusan frissül, vagy hogy a kereskedő egy digitális játék új elemeinek elérhetővé válásakor frissítést bocsát a fogyasztó rendelkezésére, és a digitális tartalom, illetve a digitális szolgáltatás a szerződés meghatározott időtartama, vagy a határozatlan időre szóló szerződés érvényessége folyamán érhető el a fogyasztók számára.

- (58) A tagállamok továbbra is szabadon szabályozhatják az elévülési időket. Az elévülési idők azonban nem akadályozhatják meg a fogyasztókat abban, hogy érvényesítsék jogukat azon időszak alatt, amikor a kereskedő felelősséggel tartozik a hibás teljesítésért. Bár éppen ezért ez az irányelv nem harmonizálja a nemzeti szinten meghatározott elévülési idők kezdő időpontját, azt azonban biztosítja, hogy az elévülési idők lehetővé tegyék a fogyasztók számára az olyan hibás teljesítés miatti jogorvoslati jogaik gyakorlását, amelyek azon időpont előtt válnak felismerhetővé, ameddig a kereskedő felelősséggel tartozik a hibás teljesítésért.
- (59) A digitális tartalom, illetve a digitális szolgáltatás sajátos jellege, nagyfokú összetettsége, valamint a know-how, a műszaki információk és a csúcstechnológiai támogatás kereskedő általi jobb ismerete és az azokhoz való jobb hozzáférése miatt a kereskedő a fogyasztónál valószínűleg kedvezőbb helyzetben van ahhoz, hogy tudja, hogy a digitális tartalom vagy a digitális szolgáltatás miért nem szerződésszerű. A kereskedő valószínűleg kedvezőbb helyzetben van annak értékeléséhez is, hogy a tartalomszolgáltatás vagy a szolgáltatásnyújtás elmulasztása vagy a hibás teljesítés annak tulajdonítható-e, hogy a fogyasztó digitális környezete nem kompatibilis a digitális tartalom vagy a digitális szolgáltatás műszaki követelményeivel. Ezért jogvita esetén – bár a fogyasztónak kell bizonyítékot szolgáltatnia arról, hogy a digitális tartalom vagy a digitális szolgáltatás nem szerződésszerű – a fogyasztónak nem kell bizonyítania, hogy a hibás teljesítés fennállt a digitális tartalom szolgáltatása vagy a digitális szolgáltatás nyújtása időpontjában, illetve folyamatos tartalomszolgáltatás vagy szolgáltatásnyújtás esetén a szerződés időtartama alatt.

Ehelyett a kereskedőt terheli annak bizonyítása, hogy a digitális tartalom vagy a digitális szolgáltatás az adott időpontban vagy időszakban szerződésszerű volt. Ez a bizonyítási teher a kereskedőt terheli olyan hibás teljesítés esetén, amely egyszeri szolgáltatásról vagy egyedi szolgáltatási aktusok sorozatáról rendelkező szerződés esetén a tartalomszolgáltatás vagy a szolgáltatásnyújtás időpontjától számított egy éven belül, illetve amennyiben a szerződés egy adott időszak alatti folyamatos szolgáltatásról rendelkezik, a szerződés időtartama alatt válik felismerhetővé. Amennyiben azonban a kereskedő bizonyítja, hogy a fogyasztó digitális környezete nem kompatibilis a műszaki követelményekkel, amelyekről a szerződés megkötése előtt a kereskedő világos és átfogó módon tájékoztatta a fogyasztót, a fogyasztót terheli annak bizonyítása, hogy – egyszeri szolgáltatásról vagy egyedi szolgáltatási aktusok sorozatáról rendelkező szerződés esetén – a digitális tartalom vagy a digitális szolgáltatás hibás teljesítése a digitális tartalom szolgáltatásának vagy a digitális szolgáltatás nyújtásának időpontjában, illetve amennyiben a szerződés egy adott időszak alatti folyamatos szolgáltatásról rendelkezik, a szerződés időtartama alatt fennállt.

- (60) A fogyasztó a magánéletének tisztelgetben tartásához, többek között a közlései titkosságához és a személyes adatai védelméhez való alapvető jog sérelme nélkül köteles együttműködni a kereskedővel annak lehetővé tétele érdekében, hogy a kereskedő – a műszaki szempontból rendelkezésére álló és a fogyasztó számára a legkisebb beavatkozást lehetővé tevő eszközök alkalmazásával – meggyőződhessen arról, hogy a fogyasztó digitális környezete-e a hibás teljesítés oka. Ez gyakran megtehető például oly módon, hogy a kereskedő automatikusan generált jelentéseket kap a fogyasztó internetkapcsolatára vonatkozó váratlan eseményekről vagy adatokat kap. Kizárólag rendkívüli és kellően indokolt körülmények között, ha minden egyéb eszköz legjobb használata ellenére sem adódik más lehetséges megoldás, szükségessé válhat, hogy a fogyasztók engedélyezzék a virtuális hozzáférést digitális környezetükhöz. Ha azonban a fogyasztó nem működik együtt a kereskedővel, és a fogyasztót tájékoztatták együttműködése hiányának következményeiről, a fogyasztónak nem csak azt kell bebizonyítania, hogy a digitális tartalom vagy a digitális szolgáltatás nem szerződésszerű, hanem azt is, hogy – egyszeri szolgáltatásról vagy egyedi szolgáltatási aktusok sorozatáról rendelkező szerződés esetén – a digitális tartalom vagy a digitális szolgáltatás hibás teljesítése a digitális tartalom szolgáltatásának vagy a digitális szolgáltatás nyújtásának időpontjában, illetve amennyiben a szerződés egy adott időszak alatti folyamatos szolgáltatásról rendelkezik, a szerződés időtartama alatt fennállt.
- (61) Amennyiben a kereskedő elmulasztotta a digitális tartalom szolgáltatását, illetve a digitális szolgáltatás nyújtását, a fogyasztónak fel kell hívnia a kereskedőt a digitális tartalom szolgáltatására, illetve a digitális szolgáltatás nyújtására. Ilyen esetben a kereskedőnek késedelem nélkül vagy a mindkét fél által kifejezetten elfogadott további határidőn belül cselekednie kell. Mivel a digitális tartalom szolgáltatása, illetve a digitális szolgáltatás nyújtása digitális formában történik, a legtöbb esetben nem szükséges további idő ahhoz, hogy a digitális tartalom, illetve

a digitális szolgáltatás elérhetővé váljon a fogyasztó számára. Ezért ilyen esetekben a kereskedő azon kötelezettsége, hogy indokolatlan késedelem nélkül kezdje meg a digitális tartalom szolgáltatását vagy a digitális szolgáltatás nyújtását, azt jelenti, hogy a kereskedőnek azonnal kell szolgáltatnia a digitális tartalmat vagy nyújtania a digitális szolgáltatást. Amennyiben a kereskedő ezt követően sem kezdi meg a digitális tartalom szolgáltatását vagy a digitális szolgáltatás nyújtását, lehetővé kell tenni, hogy a fogyasztó megszüntesse a szerződést. Különleges körülmények között, például amikor egyértelmű, hogy a kereskedő nem fog digitális tartalmat szolgáltatni vagy digitális szolgáltatást nyújtani, illetve amennyiben a tartalomszolgáltatás vagy a szolgáltatásnyújtás konkrét időpontja alapvető fontosságú a fogyasztó számára, lehetővé kell tenni, hogy a fogyasztó anélkül is megszüntesse a szerződést, hogy előbb felhívna a kereskedőt a digitális tartalom szolgáltatására vagy a digitális szolgáltatás nyújtására.

- (62) Hibás teljesítés esetén a fogyasztó számára biztosítani kell a jogot, hogy kérje a digitális tartalom vagy a digitális szolgáltatás szerződésszerűvé tételét, vagy az ár arányos csökkentését, illetve hogy megszüntesse a szerződést.
- (63) A kereskedő a digitális tartalom vagy a digitális szolgáltatás műszaki jellemzőitől függően megválaszthatja a digitális tartalom vagy a digitális szolgáltatás szerződésszerűvé tételének konkrét módját, például frissítéseket adhat ki, vagy biztosíthatja a digitális tartalom vagy a digitális szolgáltatás új példányát a fogyasztó számára.
- (64) A digitális tartalom és a digitális szolgáltatások sokféleségére tekintettel az azokhoz fűződő jogok gyakorlására vagy az azokhoz kapcsolódó kötelezettségek teljesítésére nem helyénvaló rögzített határidőket megállapítani. Előfordulhat, hogy ezek a határidők nem veszik figyelembe az említett sokféleséget, és – esettől függően – vagy túl rövidek vagy túl hosszúak. Ezért helyénvalóbb előírni, hogy a digitális tartalmat vagy a digitális szolgáltatást észszerű időn belül kell szerződésszerűvé tenni. Ez a követelmény nem akadályozhatja meg a feleket abban, hogy konkrét időpontban állapodjanak meg a digitális tartalom vagy a digitális szolgáltatás szerződésszerűvé tétele tekintetében. A digitális tartalmat vagy digitális szolgáltatást ingyenesen kell szerződésszerűvé tenni. A fogyasztónak különösen nem merülhetnek fel költségei a digitális tartalom vagy a digitális szolgáltatás frissítésének kifejlesztésével kapcsolatban.
- (65) Amennyiben a digitális tartalom vagy a digitális szolgáltatás szerződésszerűvé tétele jogilag vagy tényszerűen lehetetlen, illetve amennyiben a kereskedő megtagadja a digitális tartalom vagy a digitális szolgáltatás szerződésszerűvé tételét, mivel az aránytalan költségeket okozna a kereskedő számára, vagy amennyiben a kereskedő elmulasztotta, hogy észszerű időn belül, ingyenesen és a fogyasztónak okozott jelentős kellemetlenség nélkül szerződésszerűvé tegye a digitális tartalmat vagy a digitális szolgáltatást, a fogyasztó számára jogai orvoslása érdekében biztosítani kell az árcsökkentés vagy a szerződés megszüntetésének lehetőségét. Bizonyos helyzetekben indokolt, hogy a fogyasztó azonnali jelleggel jogosult legyen az árcsökkentésre vagy a szerződés megszüntetésére: például akkor, ha a kereskedőnek korábban nem sikerült a digitális tartalmat vagy a digitális szolgáltatást szerződésszerűvé tenni, vagy ha a teljesítés hibájának súlyossága miatt nem várható el a fogyasztótól, hogy bízjon abban, hogy a kereskedő képes biztosítani a digitális tartalom, illetve a digitális szolgáltatás tekintetében a szerződésszerű teljesítést. A fogyasztónak jogosultnak kell lennie például közvetlenül kérni az ár csökkentését vagy a szerződés megszüntetését, amennyiben olyan vírusirtó programot szolgáltatott számára, amely maga is vírussal fertőzött, és ennélfogva a teljesítés súlyosan hibásnak minősül. Ugyanez alkalmazandó abban az esetben is, ha nyilvánvaló, hogy a kereskedő nem fogja a digitális tartalom, illetve a digitális szolgáltatás tekintetében a szerződésszerű teljesítést észszerű időn belül vagy a fogyasztónak jelentős kényelmetlenség okozása nélkül biztosítani.
- (66) Abban az esetben, ha a fogyasztó egy bizonyos időtartam folyamán szolgáltatott digitális tartalomért, illetve nyújtott digitális szolgáltatásért fizetett ár csökkentésére jogosult, a digitális tartalom vagy a digitális szolgáltatás árcsökkentése mértékének kiszámításakor figyelembe kell venni a digitális tartalom vagy a digitális szolgáltatás értékének mind a hibás teljesítés miatti, mind pedig az azon idő eltelte miatti csökkenését, amelynek során a fogyasztó nem élhetett azokkal az előnyökkel, amelyeket a szerződésszerű digitálisztartalom-szolgáltatás, illetve digitálisszolgáltatás-nyújtás biztosított volna.
- (67) Amennyiben a digitális tartalom szolgáltatása, illetve a digitális szolgáltatás nyújtása vételár ellenében történik, a fogyasztó számára csak akkor indokolt lehetővé tenni a szerződés megszüntetését, ha a teljesítés hibája nem jelentéktelen. Amennyiben azonban a digitális tartalom szolgáltatása, illetve a digitális szolgáltatás nyújtása nem vételár ellenében történik, hanem a fogyasztó személyes adatokat ad át, a fogyasztó számára akkor is lehetővé kell tenni a szerződés megszüntetését, ha a teljesítés hibája jelentéktelen, mivel a fogyasztónak nem áll rendelkezésére az árcsökkentés lehetősége jogainak orvoslása érdekében. Amennyiben a fogyasztó vételárat is fizet és személyes adatokat is átad, a fogyasztó számára biztosítani kell a hibás teljesítés esetén rendelkezésre álló valamennyi jogorvoslati lehetőséget. Feltéve, hogy valamennyi egyéb feltétel teljesül, a fogyasztó számára különösen biztosítani kell a jogot, hogy kérje a digitális tartalom vagy a digitális szolgáltatás szerződésszerűvé tételét, az árnak a digitális tartalomért vagy a digitális szolgáltatásért fizetett pénzzel összefüggésben történő csökkentését, vagy hogy megszüntesse a szerződést.

- (68) Amennyiben a fogyasztó megszünteti a szerződést, a kereskedőnek vissza kell térítenie a fogyasztó által megfizetett vételárat. Mindazonáltal egyensúlyt kell teremteni a kereskedők és a fogyasztók jogos érdekei között, amennyiben a digitális tartalom szolgáltatására vagy a digitális szolgáltatás nyújtására egy bizonyos időtartam alatt került sor, és a digitális tartalommal vagy a digitális szolgáltatással kapcsolatos teljesítés csak ezen időtartam egy részében volt szerződésszerű. Ezért indokolt, hogy megszüntetés esetén a fogyasztó a kifizetett árnak csak azon arányos részére legyen jogosult, amely megfelel a digitális tartalom vagy a digitális szolgáltatás hibás teljesítése időtartamának. A fogyasztót meg kell, hogy illesse az ár azon része is, amelyet a megszüntetés után fennmaradó időszakokra előre kifizetett.
- (69) Amennyiben a fogyasztó személyes adatokat ad át a kereskedőnek, a kereskedő köteles betartani az (EU) 2016/679 rendelet szerinti kötelezettségeket. Ezeket a kötelezettségeket abban az esetben is be kell tartani, ha a fogyasztó vételárat is fizet, és személyes adatokat is megad. A szerződés megszüntetésekor a kereskedőnek tartózkodnia kell kereskedő által szolgáltatott digitális tartalom vagy nyújtott digitális szolgáltatás használata során a fogyasztó által megadott vagy létrehozott bármely, a személyes adatoktól eltérő tartalom felhasználásától. Ilyen tartalmak lehetnek többek között a digitális képek, video- és audiofájlok, valamint a mobil eszközökön létrehozott tartalmak. Azonban a kereskedő számára biztosítani kell a jogot, hogy tovább használja a fogyasztó által megadott vagy létrehozott tartalmat azokban az esetekben, amikor a tartalom a kereskedő által szolgáltatott digitális tartalom vagy nyújtott digitális szolgáltatás kontextusán kívül nem használható, kizárólag a fogyasztó tevékenységére vonatkozik, azt a kereskedő összevonta más adatokkal, és különválasztása nem lehetséges, vagy aránytalan erőfeszítéssel járna, vagy azt a fogyasztó és mások együttesen hozták létre, és más fogyasztók továbbra is használhatják.
- (70) A fogyasztót eltántoríthatja attól, hogy digitális tartalom vagy digitális szolgáltatások hibája esetén jogorvoslattal éljen, ha nem fér hozzá az általa a digitális tartalom vagy a digitális szolgáltatás igénybevitelével biztosított vagy létrehozott személyes adatoktól eltérő tartalomhoz. Annak biztosítása érdekében, hogy a fogyasztó a szerződés megszüntetéséhez való jog tekintetében tényleges védelemben részesüljön, a kereskedőnek a fogyasztó kérésére rendelkezésre kell bocsátania az ilyen tartalmat a szerződés megszüntetését követően.
- (71) A fogyasztó jogosult arra, hogy a tartalmat észszerű időn belül, a kereskedő általi akadályoztatás nélkül egy általánosan használt, számítástechnikai úton beolvasható adatformátumban ingyenesen lehívja. Kivételt képeznek a fogyasztó saját digitális környezete által generált költségek, például a hálózati kapcsolat költségei, mivel azok nem kapcsolódnak kifejezetten a tartalom lehívásához. Ugyanakkor a kereskedő azon kötelezettsége, hogy az ilyen tartalmat hozzáférhetővé tegye, nem alkalmazandó abban az esetben, ha a tartalom csak a digitális tartalom szolgáltatása vagy a digitális szolgáltatás nyújtása keretében használható, vagy ha kizárólag a fogyasztónak a digitális tartalom vagy digitális szolgáltatás használatával kapcsolatos tevékenységére vonatkozik, vagy ha a kereskedő a tartalmat más adatokkal összevonta és a szétbontás nem lehetséges, vagy aránytalan erőfeszítést igényelne. Ezekben az esetekben a tartalom nem bír jelentős gyakorlati haszonnal vagy jelentőséggel a fogyasztó számára, és figyelembe kell venni a kereskedő érdekeit is. Ezen túlmenően a kereskedő azon kötelezettsége, hogy a szerződés megszüntetésekor a fogyasztó rendelkezésére bocsássa a személyes adatokat nem tartalmazó, a fogyasztó által biztosított vagy létrehozott tartalmat, nem sértheti a kereskedő azon jogát, hogy az alkalmazandó jognak megfelelően bizonyos tartalmakat ne hozzon nyilvánosságra.
- (72) A szerződés megszüntetése esetén nem követelhető meg a fogyasztótól, hogy fizessen azokra az időszakokra, amikor a digitális tartalom vagy a digitális szolgáltatás nem volt szerződésszerű, ugyanis ez megfosztaná a fogyasztót a tényleges védelemtől. A fogyasztónak azonban tartózkodnia kell a digitális tartalom vagy a digitális szolgáltatás használatától vagy annak harmadik felek rendelkezésére bocsátásától, például a digitális tartalom vagy a használható másolatok törlésével vagy a digitális tartalom vagy szolgáltatás más módon történő hozzáférhetetlenné tételével.
- (73) A kereskedő kártérítési felelősségének elve a digitálistartalom-szolgáltatásra vagy digitális szolgáltatások nyújtására irányuló szerződések alapvető eleme. A fogyasztók számára ezért biztosítani kell a digitális tartalom vagy digitális szolgáltatás hibás teljesítésével vagy a digitális tartalom szolgáltatásának vagy digitális szolgáltatás nyújtásának elmulasztásával okozott kár megtérítéséhez való jogot. A kártérítésnek a fogyasztót a lehető legközelebb kell juttatnia ahhoz a helyzethez, amelyben akkor lett volna, ha a digitális tartalom szolgáltatása vagy a digitális szolgáltatások nyújtása megtörtént volna és az megfelelő lett volna. Mivel a kártérítéshez való jog már valamennyi tagállamban biztosított, ez az irányelv nem érinti a fogyasztóknak az említett szabályok megsértéséből eredő károkért való kártérítésére vonatkozó nemzeti szabályokat.
- (74) Ebben az irányelvben foglalkozni kell a kereskedő által az olyan digitális tartalom vagy digitális szolgáltatáson végrehajtott módosításokkal – például frissítésekkel és fejlesztésekkel – is, amelyeket a fogyasztó számára a szerződésben előírt időtartam alatt szolgáltatnak. Figyelembe véve a digitális tartalmak és a digitális szolgáltatások gyorsan fejlődő jellegét, az ilyen frissítések, fejlesztések és hasonló módosítások szükségesnek bizonyulhatnak, és

gyakran a fogyasztó előnyére válnak. Néhány módosítás – mint például azok, amelyekről frissítés címén a szerződés rendelkezik – a szerződéses kötelezettségvállalás részét képezheti. E módosítások lehetnek olyanok is, amelyekre a digitális tartalomra vagy a digitális szolgáltatásra vonatkozóan ezen irányelv által meghatározott objektív szerződésszerűségi követelmények teljesítése érdekében van szükség. Egyéb módosításokhoz, amelyek a szerződésszerűség objektív követelményeitől eltérnek, és amelyek a szerződés megkötésének időpontjában előreláthatóak voltak, a fogyasztónak kifejezetten hozzá kell járulnia a szerződés megkötésekor.

- (75) Ezek a szerződésszerűség fenntartását szolgáló módosításokon túlmenően lehetőséget kell biztosítani arra, hogy a kereskedő bizonyos feltételek mellett módosítsa a digitális tartalom, illetve a digitális szolgáltatás jellemzőit, feltéve, hogy a szerződés jogos indokot szolgáltat a módosításra. Jogos indoknak minősülhetnek például azok az esetek, amikor a módosításra azért van szükség, mert a digitális tartalmat egy új technikai környezethez kell hozzáigazítani, vagy nagyobb számú felhasználó általi használatra kell alkalmassá tenni, illetve amikor a módosításra egyéb fontos üzemeltetési ok miatt van szükség. Ezek a módosítások gyakran a fogyasztó javára szolgálnak, mivel javítják a digitális tartalmat vagy a digitális szolgáltatást. Következésképp a szerződő felek a kereskedő általi módosításokat engedélyező záradékokat foglalhatnak a szerződésbe. A fogyasztói és az üzleti érdekek közötti egyensúly fenntartása érdekében a kereskedő számára biztosított fenti lehetőség mellett biztosítani kell a fogyasztó ahhoz való jogát, hogy megszüntesse a szerződést, amennyiben a módosítások a csekélynél nagyobb mértékű kedvezőtlen hatást gyakorolnak a digitális tartalom vagy a digitális szolgáltatás használatára, illetve az ahhoz való hozzáférésre. Azt, hogy a módosítások milyen mértékű kedvezőtlen hatást gyakorolnak a digitális tartalomra vagy a digitális szolgáltatásra a fogyasztó általi használatára, illetve az ahhoz való hozzáférésére, objektív módon kell felmérni, figyelembe véve a digitális tartalom vagy a digitális szolgáltatás jellegét és célját, valamint azt, hogy az azonos típusú digitális tartalmak és digitális szolgáltatások esetében mely minőségi jellemzők, funkcionálisok, kompatibilitások és más főbb jellemzők számítanak szokásosnak. Az ezen irányelvben előírt, az ilyen frissítésekre, fejlesztésekre és hasonló módosításokra vonatkozó szabályok ugyanakkor nem érinthetik azokat a helyzeteket, amikor a felek, például a digitális tartalom vagy a digitális szolgáltatás egy új verziójának megjelenése következtében új szerződést kötnek a digitális tartalom-szolgáltatásra vagy a digitális szolgáltatás-nyújtásra vonatkozóan.
- (76) A fogyasztót egyértelmű és érthető módon kell tájékoztatni a módosításokról. Amennyiben a módosítás a csekélynél nagyobb mértékű kedvezőtlen hatást gyakorol a digitális tartalom vagy szolgáltatás fogyasztó általi elérésére vagy használatára, a fogyasztót úgy kell értesíteni, hogy az információt tartós adathordozón tárolni tudja. A tartós adathordozóknak lehetővé kell tenniük a fogyasztó számára az adattárolást mindaddig, amíg ez a fogyasztó számára a kereskedővel való kapcsolatából származó érdekei védelmének érdekében szükséges. Ilyen adathordozó különösen a papír, a DVD, a CD, az USB-kulcs, a memóriakártya, a merevlemez és az elektronikus levél.
- (77) Ha a módosítás hátrányosan érinti a digitális tartalom vagy a digitális szolgáltatás fogyasztó általi használatát, illetve az ahhoz való hozzáférést, a fogyasztó számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy a módosítás okán ingyenesen megszüntesse a szerződést. A kereskedő dönthet úgy is, hogy a szerződésnek megfelelően és annak módosítása nélkül, további költségek nélkül lehetővé teszi a fogyasztó számára a digitális tartalomhoz vagy a digitális szolgáltatáshoz való hozzáférést, mely esetben a fogyasztó nem jogosult a szerződés megszüntetésére. Amennyiben azonban a kereskedő által a fogyasztó rendelkezésére bocsátott digitális tartalom vagy digitális szolgáltatás már nem felel meg a szerződésszerűség szubjektív és objektív követelményeinek, a fogyasztó számára lehetővé kell tenni, hogy az ezen irányelv szerint a hibás teljesítés esetén igénybe vehető jogorvoslati lehetőségekkel éljen. Amennyiben az ezen irányelvben meghatározott ilyen módosításra vonatkozó követelmények nem teljesülnek és a módosítás hibás teljesítést eredményez, ez nem érinti a fogyasztónak az arra vonatkozó jogát, hogy a digitális tartalmat vagy digitális szolgáltatást az ezen irányelvben foglaltak értelmében szerződésszerűvé tegyék, árcsökkentést kérjen vagy a szerződést megszüntesse. Hasonlóképpen, amennyiben egy módosítást követően, de nem amiatt a digitális tartalom-szolgáltatás vagy a digitális szolgáltatás-nyújtás hibás teljesítésének esete merül fel, a fogyasztó számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy az adott digitális tartalomra vagy digitális szolgáltatásra vonatkozóan éljen a hibás teljesítés orvoslására az ezen irányelvben előírt jogorvoslatokkal.
- (78) A fogyasztónak szolgáltatott digitális tartalom vagy digitális szolgáltatás hibás teljesítését gyakran az eredeti fejlesztőt a végső kereskedővel összekötő lánc egyik ügylete okozza. Bár a végső kereskedőnek felelősséggel kell tartoznia a fogyasztó felé a szerződésszerűség hiánya esetén, fontos annak biztosítása, hogy a kereskedőt megfelelő jogok illessék meg az értékesítési lánc különböző tagjaival szemben annak érdekében, hogy felelősséget tudjon vállalni a fogyasztó felé. E jogokat a kereskedelmi ügyletekre kell korlátozni, és ezért azok nem terjedhetnek ki azokra a helyzetekre, amikor a kereskedő felelősséggel tartozik a fogyasztó felé az olyan digitális tartalom vagy digitális szolgáltatás hibás teljesítéséért, amely olyan szoftverből áll vagy olyan szoftverre épül, amelyet az értékesítési lánc korábbi szakaszában szabad és nyílt forráskódú licenc alapján térítésmentesen bocsátottak rendelkezésre. Az értékesítési lánc azon tagjait, amelyekhez a végső kereskedő fordulhat, valamint az ilyen intézkedések módjait és feltételeit azonban az alkalmazandó nemzeti jogok keretében a tagállamoknak kell meghatározniuk.

- (79) Azon személyeknek vagy szervezeteknek, amelyek a nemzeti jog értelmében úgy tekinthetők, hogy jogos érdekiük fűződik a fogyasztók szerződéses és adatvédelemmel kapcsolatos jogainak védelméhez, jogosultaknak kell lenniük arra, hogy – annak biztosítása érdekében, hogy az ezen irányelvet átültető rendelkezéseket alkalmazzák – eljárást kezdeményezhessenek olyan bíróság, vagy közigazgatási hatóság előtt, amely hatáskörrel rendelkezik a panaszok elbírálására vagy megfelelő jogi eljárások kezdeményezésére.
- (80) Ezen irányelv egyetlen rendelkezése sem sértheti a nemzetközi magánjog szabályainak, és különösen az 593/2008/EK⁽¹⁴⁾ és az 1215/2012/EU⁽¹⁵⁾ európai parlamenti és tanácsi rendeletnek az alkalmazását.
- (81) Az ezen irányelv végrehajtása terén folytatott, határokon átnyúló együttműködés elősegítése érdekében módosítani kell az (EU) 2017/2394 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁶⁾ mellékletét, hogy az kiegészüljön egy erre az irányelvre utaló hivatkozással.
- (82) A fogyasztók ezen irányelvben megállapított kollektív érdekei védelmének biztosítása érdekében módosítani kell a 2009/22/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁷⁾ I. mellékletét, hogy az kiegészüljön egy erre az irányelvre utaló hivatkozással.
- (83) A fogyasztók számára lehetővé kell tenni, hogy amint a megfelelő nemzeti átültetési intézkedések alkalmazandóvá válnak, élhessenek az ezen irányelv szerinti jogaikkal. Ezért a nemzeti átültető intézkedéseket a határozatlan idejű és a határozott idejű azon szerződésekre is alkalmazni kell, amelyeket az irányelv alkalmazási időpontját megelőzően kötöttek meg, és amelyek egy adott időszak során vagy folyamatosan, vagy egyedi szolgáltatási aktusok sorozata révén digitális tartalmat szolgáltatnak vagy digitális szolgáltatás nyújtanak, de csak a nemzeti átültető intézkedések alkalmazásának időpontjától biztosított digitális tartalom vagy digitális szolgáltatás tekintetében. Ugyanakkor a fogyasztók és a kereskedők jogos érdekei közötti egyensúly biztosítása érdekében az ezen irányelvnek a digitális tartalom vagy a digitális szolgáltatás módosítására, valamint a visszereseti igényre vonatkozó rendelkezéseit átültető nemzeti intézkedések csak az irányelv alkalmazási időpontját követően kötött szerződésekre alkalmazandók.
- (84) A tagállamoknak és a Bizottságnak a magyarázó dokumentumokról szóló, 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatával⁽¹⁸⁾ összhangban a tagállamok vállalták, hogy az átültető intézkedésekről szóló értesítéshez indokolt esetben egy vagy több olyan dokumentumot mellékelnek, amely megmagyarázza az irányelv elemei és az azt átültető nemzeti jogi eszközök megfelelő részei közötti kapcsolatot. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó úgy ítéli meg, hogy ilyen dokumentumok átadása indokolt.
- (85) Az európai adatvédelmi biztossal a 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽¹⁹⁾ összhangban konzultációra került sor, és a biztos 2017. március 14-én véleményt nyilvánított⁽²⁰⁾.
- (86) Mivel ezen irányelv céljait – nevezetesen azt, hogy oly módon járuljon hozzá a belső piac működéséhez, hogy következetesen kezelje a digitális tartalom vagy digitális szolgáltatás nyújtására irányuló szerződések szerződési jogi vonatkozású akadályait, ugyanakkor megakadályozza a jogi széttagolódást – a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban amiatt, hogy az összehangolt jogérvényesítési intézkedéseket is elősegítő harmonizált szerződési jogi szabályok révén biztosítani kell a nemzeti jogszabályok általános következetességét, jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (87) Ez az irányelv tiszteletben tartja az alapvető jogokat és szabadságokat, és betartja különösen az Európai Unió Alapjogi Chartája, többek között annak 16., 38. és 47. cikke által elismert elveket,

⁽¹⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 593/2008/EK rendelete (2008. június 17.) a szerződéses kötelezettségekre alkalmazandó jogról (Róma I.) (HL L 177., 2008.7.4., 6. o.).

⁽¹⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1215/2012/EU rendelete (2012. december 12.) a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról (HL L 351., 2012.12.20., 1. o.).

⁽¹⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/2394 rendelete (2017. december 12.) a fogyasztóvédelmi jogszabályok végrehajtásáért felelős nemzeti hatóságok közötti együttműködésről és a 2006/2004/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 345., 2017.12.27., 1. o.).

⁽¹⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/22/EK irányelve (2009. április 23.) a fogyasztói érdekek védelme érdekében a jogsértés megszüntetésére irányuló eljárásokról (HL L 110., 2009.5.1., 30. o.).

⁽¹⁸⁾ HL C 369., 2011.12.17., 14. o.

⁽¹⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 45/2001/EK rendelete (2000. december 18.) a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 8., 2001.1.12., 1. o.).

⁽²⁰⁾ HL C 200., 2017.6.23., 10. o.

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Tárgy és cél

Ezen irányelv célja, hogy hozzájáruljon a belső piac megfelelő működéséhez, ugyanakkor magas szintű fogyasztóvédelmet biztosítson azáltal, hogy közös szabályokat állapít meg a digitális tartalom szolgáltatására vagy a digitális szolgáltatás nyújtására irányuló, a kereskedők és a fogyasztók közötti szerződésekre vonatkozó egyes követelményeket illetően, különös tekintettel a következőkre:

- a digitális tartalom vagy a digitális szolgáltatás szerződésszerű teljesítése,
- hibás teljesítés, valamint a tartalomszolgáltatás, illetve a szolgáltatásnyújtás elmulasztása esetén rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségek és azok gyakorlásának módozatai, valamint
- a digitális tartalom vagy a digitális szolgáltatás módosítása.

2. cikk

Fogalom meghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

1. „digitális tartalom”: digitális formában előállított és szolgáltatott adat;
2. „digitális szolgáltatás”:
  - a) olyan szolgáltatás, amely lehetővé teszi a fogyasztó számára, hogy digitális adatokat hozzon létre, kezeljen, tároljon vagy azokhoz hozzáférjen; vagy
  - b) olyan szolgáltatás, amely lehetővé teszi a fogyasztó és a szolgáltatás más igénybe vevői által feltöltött vagy létrehozott digitális adatok megosztását, illetve az azokkal való egyéb interakciót;
3. „digitális elemeket tartalmazó áruk”: bármilyen ingóság, amely digitális tartalmat vagy digitális szolgáltatást foglal magában vagy azzal össze van kapcsolva, olyan módon, hogy az adott digitális tartalom vagy digitális szolgáltatás hiányában az áru nem tudná betölteni a funkcióját;
4. „integrálás”: a digitális tartalomnak vagy a digitális szolgáltatásnak a fogyasztó digitális környezetének különböző alkotóelemeivel való oly módon történő összekapcsolása és beillesztése, hogy a digitális tartalom vagy a digitális szolgáltatás az ezen irányelvben foglalt, a szerződésszerű teljesítésre vonatkozó követelménynek megfelelően használható legyen;
5. „kereskedő”: bármely természetes vagy – akár magán-, akár köztulajdonban álló – jogi személy, aki vagy amely az ezen irányelv hatálya alá tartozó szerződések vonatkozásában kereskedelmi, üzleti, kézműipari vagy szakmai tevékenységével összefüggő célok érdekében jár el, ideértve bármely olyan személyt is, aki vagy amely az említett természetes vagy jogi személy nevében vagy javára jár el;
6. „fogyasztó”: bármely természetes személy, aki az ezen irányelv hatálya alá tartozó szerződések vonatkozásában olyan célból jár el, amely kívül esik kereskedelmi, üzleti, kézműipari vagy szakmai tevékenysége körén;
7. „vétélár”: a digitális tartalom szolgáltatásáért vagy a digitális szolgáltatás nyújtásáért fizetendő pénzösszeg vagy digitális ellenérték;
8. „személyes adat”: az (EU) 2016/679 rendelet 4. cikkének 1. pontjában meghatározott személyes adat;
9. „digitális környezet”: a fogyasztó által a digitális tartalomhoz vagy a digitális szolgáltatáshoz való hozzáféréshez vagy annak igénybevételeéhez használt hardver, szoftver és hálózati kapcsolat;
10. „kompatibilitás”: a digitális tartalom vagy a digitális szolgáltatás azon képessége, hogy együtt tudjon működni a digitális tartalom vagy a digitális szolgáltatás átalakításának szükségessége nélkül olyan hardverrel vagy szoftverrel, amellyel az azonos típusú digitális tartalmat vagy digitális szolgáltatásokat általában együtt használják;

11. „funktionalitás”: a digitális tartalom vagy a digitális szolgáltatás azon képessége, hogy a céljának megfelelő funkciókat betöltse;
12. „interoperabilitás”: a digitális tartalom vagy a digitális szolgáltatás azon képessége, hogy együtt tudjon működni olyan hardverrel és szoftverrel, amely eltér attól, amellyel az azonos típusú digitális tartalmat vagy digitális szolgáltatásokat általában együtt használják;
13. „tartós adathordozó”: bármely olyan eszköz, amely lehetővé teszi a fogyasztó vagy a kereskedő számára a személyesen neki címzett adatoknak a jövőben is hozzáférhető módon és az adat céljának megfelelő ideig történő tárolását, valamint a tárolt adatok változatlan formában történő megjelenítését.

3. cikk

Hatály

(1) Ez az irányelv minden olyan szerződésre alkalmazandó, amelynek keretében a kereskedő a fogyasztónak digitális tartalmat szolgáltat vagy digitális szolgáltatást nyújt vagy erre kötelezettséget vállal, és a fogyasztó ezért vételárat fizet vagy erre kötelezettséget vállal.

Ez az irányelv akkor is alkalmazandó, ha a kereskedő a fogyasztónak digitális tartalmat vagy digitális szolgáltatást nyújt, illetve erre kötelezettséget vállal, és a fogyasztó a kereskedő rendelkezésére bocsát személyes adatokat, illetve erre kötelezettséget vállal, kivéve, ha a fogyasztó által szolgáltatott személyes adatokat a kereskedő kizárólag a digitális tartalom szolgáltatásának vagy a digitális szolgáltatás nyújtásának az ezen irányelvvel összhangban történő biztosítása, vagy a célból kezeli, hogy megfeleljen a rá vonatkozó jogi követelményeknek, és a kereskedő semmilyen más célból nem kezeli ezeket az adatokat.

(2) Ez az irányelv abban az esetben is alkalmazandó, ha a digitális tartalmat vagy a digitális szolgáltatást a fogyasztó előírásai szerint fejlesztették ki.

(3) Az 5. és a 13. cikk kivételével ezt az irányelvet kell alkalmazni a kizárólag digitálistartalom-hordozóként használt fizikai adathordozók esetében is.

(4) Ez az irányelv nem alkalmazandó az olyan digitális tartalomra vagy digitális szolgáltatásra, amelyet a 2. cikk 3. pontja szerinti áru foglal magában vagy azzal össze van kapcsolva, és amelyet az adásvételi szerződés értelmében az áruval együtt szolgáltatnak, függetlenül attól, hogy az említett digitális tartalmat vagy digitális szolgáltatást az eladó vagy egy harmadik fél szolgáltatja. Ha kétség merül fel azzal kapcsolatban, hogy a beépített vagy összekapcsolt digitális tartalom vagy a beépített vagy összekapcsolt digitális szolgáltatás részét képezi-e az adásvételi szerződésnek, akkor vélelmezni kell, hogy az adásvételi szerződés a digitális tartalomra vagy digitális szolgáltatásra is kiterjed.

(5) Ez az irányelv nem alkalmazandó a következő tárgyú szerződésekre:

- a) a digitális szolgáltatásoktól eltérő szolgáltatások nyújtása, függetlenül attól, hogy a kereskedő digitális módon vagy eszközök segítségével nyújtja-e a szolgáltatást, illetve szállítja vagy juttatja-e azt el a fogyasztóhoz;
- b) az (EU) 2018/1972 irányelv 2. cikkének 4. pontjában meghatározott elektronikus hírközlési szolgáltatások, az említett irányelv 2. cikkének 7. pontjában meghatározott számfüggetlen személyközi hírközlési szolgáltatások kivételével;
- c) a 2011/24/EU irányelv 3. cikkének a) pontjában meghatározott egészségügyi ellátás;
- d) szerencsejáték-szolgáltatások, amelyek alatt bármely, elektronikus módon vagy más, a kommunikációt megkönnyítő technológia útján és a szolgáltatás igénybe vevőjének egyedi kérésére nyújtott olyan szolgáltatás értendő, amelynek részét képezi a pénzbeli értékkel bíró tétre játszott szerencsejáték, mint a lottó- és kaszinójátékok, a póker és a fogadás, ideértve azokat is, amelyek esetében a játéktudás is szerepet kap;
- e) a 2002/65/EK rendelet 2. cikkének b) pontja szerinti pénzügyi szolgáltatások;
- f) a kereskedő által szabad és nyílt forráskódú licenc alapján kínált szoftver, amelyért a fogyasztó nem fizet vételárat, és ahol a fogyasztó által szolgáltatott személyes adatokat kizárólag a kereskedő kizárólag az adott szoftver biztonságosságának, kompatibilitásának vagy interoperabilitásának javítása céljából kezeli;
- g) digitálistartalom-szolgáltatás, ahol a digitális tartalmat egy előadás vagy esemény részeként, nem jelátviteli technológiával juttatják el a nagyközönséghez, például a digitális filmvetítések esetében;

h) a 2003/98/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel⁽²¹⁾ összhangban a tagállamok közigazgatási szervei által biztosított digitális tartalom.

(6) E cikk (4) bekezdésének sérelme nélkül, ha egy ugyanazon kereskedő és fogyasztó között létrejött szerződés a digitálistartalom-szolgáltatást vagy a digitális szolgáltatás nyújtását más szolgáltatások vagy áruk nyújtásával együtt, csomagban tartalmazza, ezt az irányelvet kizárólag a szerződés digitálistartalom-szolgáltatást vagy digitális szolgáltatások nyújtását érintő elemeire kell alkalmazni.

Ezen irányelv 19. cikke nem alkalmazandó abban az esetben, ha az (EU) 2018/1972 irányelv értelmében vett csomag az (EU) 2015/2120 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽²²⁾ 2. cikkének 2. pontjában meghatározott internet-hozzáférési elemeket, vagy az (EU) 2018/1972 irányelv 2. cikkének 6. pontjában meghatározott számfüggő személyközi hírközlési szolgáltatást tartalmaz.

Arra, hogy a szerződés csomag egy elemének megszüntetése milyen joghatással van a szerződés csomag többi elemére, az (EU) 2018/1972 irányelv 107. cikke (2) bekezdésének sérelme nélkül a nemzeti jog irányadó.

(7) Amennyiben ezen irányelv bármely rendelkezése ellentétes valamely más, konkrét ágazatot vagy tárgyat szabályozó uniós jogi aktus rendelkezésével, ezen irányelvvel szemben a másik uniós jogi aktus rendelkezése az irányadó.

(8) Az (1) bekezdésben említett szerződések keretében kezelt személyes adatokra a személyes adatok védelmére vonatkozó uniós jog alkalmazandó.

Ez az irányelv többek között nem érinti az (EU) 2016/679 rendelet és a 2002/58/EK irányelv rendelkezéseit. Amennyiben ezen irányelv valamely rendelkezése ellentétes a személyes adatok védelmére vonatkozó uniós jog valamely rendelkezésével, az utóbbi rendelkezés az irányadó.

(9) Ez az irányelv nem érinti a szerzői és szomszédos jogokra vonatkozó uniós és nemzeti jogot, ideértve a 2001/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet⁽²³⁾.

(10) Ez az irányelv nem érinti a tagállamok arra vonatkozó szabadságát, hogy az általános szerződési jogi szabályokat, például a szerződések létrehozását, érvényességét, semmisségét vagy joghatásait, köztük a szerződés megszüntetésének következményeit maguk határozzák meg annyiban, amennyiben azokat ez az irányelv nem szabályozza, illetve hogy a kártérítéshez való jogot maguk szabályozzák.

4. cikk

A harmonizáció szintje

Hacsak ez az irányelv másként nem rendelkezik, a tagállamok nem tarthatnak fenn és nem vezethetnek be nemzeti jogukba az ebben az irányelvben megállapított rendelkezésektől eltérő – ideértve az eltérő szintű fogyasztóvédelmet biztosító szigorúbb vagy kevésbé szigorú – rendelkezéseket.

5. cikk

A digitális tartalom szolgáltatása vagy digitális szolgáltatás nyújtása

(1) A kereskedő a digitális tartalmat vagy a digitális szolgáltatást a fogyasztónak szolgáltatja, illetve nyújtja. A felek eltérő megállapodásának hiányában a kereskedőnek a szerződéskötést követően indokolatlan késedelem nélkül szolgáltatnia kell a digitális tartalmat vagy nyújtania kell a digitális szolgáltatást.

⁽²¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2003/98/EK irányelve (2003. november 17.) a közzétett információk további felhasználásáról (HL L 345., 2003.12.31., 90. o.).

⁽²²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/2120 rendelete (2015. november 25.) a nyílt internet-hozzáféréssel és az EU-n belüli szabályozott hírközlési szolgáltatásokra vonatkozó kiskereskedelmi díjakkal kapcsolatos intézkedések meghozataláról, továbbá a 2002/22/EK irányelv és az 531/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 310., 2015.11.26., 1. o.).

⁽²³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2001/29/EK irányelve (2001. május 22.) az információs társadalomban a szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak összehangolásáról (HL L 167., 2001.6.22., 10. o.).

(2) A kereskedőnek a digitális tartalom szolgáltatására vagy digitális szolgáltatás nyújtására vonatkozó kötelezettsége akkor tekintendő teljesítettnek, ha:

- a) a digitális tartalom, vagy az ahhoz való hozzáféréshez vagy annak letöltésére alkalmas bármely megoldás a fogyasztóhoz vagy a fogyasztó által e célból kiválasztott fizikai vagy virtuális eszközre került;
- b) a digitális szolgáltatás hozzáférhetővé vált a fogyasztó számára, vagy a fogyasztó által e célból kiválasztott fizikai vagy virtuális eszköz részére.

6. cikk

A digitális tartalom, illetve a digitális szolgáltatás szerződésszerűsége

A kereskedőnek – a 10. cikk sérelme nélkül – a 7., a 8. és a 9. cikkben meghatározott követelményeknek megfelelő digitális tartalmat vagy digitális szolgáltatást kell a fogyasztó számára nyújtania.

7. cikk

A szerződésszerűség szubjektív követelményei

Ahhoz, hogy a teljesítés szerződésszerűnek minősüljön, a digitális tartalom, illetve a digitális szolgáltatás adott esetben különösen:

- a) megfelel a szerződésben foglalt leírásnak, a szerződésben előírt mennyiségű és minőségű, valamint rendelkezik a szerződésben előírt funkcionalitással, kompatibilitással, interoperabilitással és egyéb, a szerződés szerinti jellemzőkkel;
- b) alkalmas a fogyasztó által meghatározott bármely konkrét célra, amelyet a fogyasztó legkésőbb a szerződés megkötésekor a kereskedő tudomására hozott, és amelyet a kereskedő elfogadott;
- c) a szerződésben előírtak szerint valamennyi tartozékokkal, utasítással, köztük a telepítési utasításokkal, valamint ügyfélszolgálati támogatással együtt szolgáltatják; valamint
- d) azt a szerződés előírásainak megfelelően frissítik.

8. cikk

A szerződésszerűség objektív követelményei

(1) A digitális tartalomnak, illetve a digitális szolgáltatásnak a szerződésszerűség szubjektív követelményei mellett az alábbi követelményeknek is meg kell felelnie:

- a) alkalmasnak kell lennie arra a célra, amelyre az azonos típusú digitális tartalom vagy szolgáltatás szokásosan használatos lenne, figyelembe véve adott esetben a hatályos uniós és tagállami jogszabályokat és műszaki szabványokat, illetve ilyen műszaki szabványok hiányában az alkalmazandó ágazatspecifikus magatartási kódexeket;
- b) olyan mennyiségű, továbbá olyan minőségi és teljesítményjellemzőkkel – többek között funkcionalitással, kompatibilitással, hozzáférhetőséggel, folyamatossággal és biztonságossággal – kell bírnia, amelyek szokásosak az azonos típusú digitális tartalmakban vagy digitális szolgáltatásokban, és amelyeket a fogyasztó észszerűen elvárhat a digitális tartalom vagy digitális szolgáltatás természetéből adódóan, továbbá a kereskedő, a kereskedő képviselője vagy az értékesítési lánc korábbi szakaszában szereplő más személy által tett nyilvános – különösen hirdetésben vagy címkén tett – kijelentésre figyelemmel, kivéve, ha a kereskedő bizonyítani tudja, hogy:
  - i. a szóban forgó nyilvános kijelentésről nem tudott, és arról észszerűen eljárva nem is tudhatott;
  - ii. a szerződéskötés időpontjáig a nyilvános kijelentést – a korábbi kijelentés megtételének módjával azonos vagy hasonló módon – helyesbítették; vagy
  - iii. a digitális tartalom, illetve a digitális szolgáltatás megszerzésére vonatkozó elhatározást a nyilvános kijelentés nem befolyásolhatta;
- c) adott esetben azt a fogyasztó által észszerűen elvárható tartozékokkal és útmutatókkal együtt kell szolgáltatni, illetve nyújtani; valamint
- d) meg kell felelnie a digitális tartalom vagy a digitális szolgáltatás azon próbaverziójának, illetve mintájának, amelyet a kereskedő a szerződéskötést megelőzően esetlegesen elérhetővé tett;

(2) A kereskedőnek biztosítania kell, hogy a fogyasztó értesítést kapjon a digitális tartalom vagy digitális szolgáltatás olyan – például biztonsági – frissítéseiről, amelyek a digitális tartalom vagy digitális szolgáltatás szerződésszerűségének fenntartásához szükségesek és hogy kézhez kapja azokat a következő időtartam alatt:

- a) a digitális tartalom szolgáltatásának vagy digitális szolgáltatás nyújtásának a szerződés szerinti időtartama alatt, amennyiben a szerződés egy adott időszak alatti folyamatos szolgáltatásról rendelkezik; vagy
- b) a digitális tartalom vagy digitális szolgáltatás típusát és célját, valamint a körülményeket és a szerződés jellegét figyelembe véve a fogyasztó által észszerűen elvárható ideig, amennyiben a szerződés egyszeri szolgáltatásról vagy egyedi szolgáltatási cselekmények sorozatáról rendelkezik.

(3) Amennyiben a fogyasztó nem telepíti észszerű határidőn belül a kereskedő által az (2) bekezdésnek megfelelően rendelkezésre bocsátott frissítéseket, a kereskedő nem felel a hibás teljesítésért, amely kizárólag a vonatkozó frissítés hiányából fakad, feltéve, hogy:

- a) a kereskedő tájékoztatta a fogyasztót a frissítés elérhetőségéről és a telepítés fogyasztó általi elmulasztásának következményeiről; valamint
- b) a frissítés fogyasztó általi telepítésének elmulasztása vagy frissítés fogyasztó általi telepítésének helytelen volta nem a kereskedő által biztosított telepítési útmutató hiányosságának tudható be.

(4) Amennyiben a szerződés értelmében a digitális tartalom szolgáltatása, illetve a digitális szolgáltatás nyújtása meghatározott időtartamon keresztül folyamatosan történik, a digitális tartalom vagy a digitális szolgáltatás tekintetében a teljesítés szerződésszerűségét a szerződés teljes időtartama alatt biztosítani kell.

(5) Az (1) vagy a (2) bekezdés alapján nem állapítható meg hibás teljesítés abban az esetben, ha a szerződés megkötésekor a fogyasztó külön tájékoztatást kapott arról, hogy a digitális tartalom vagy a digitális szolgáltatás valamely konkrét tulajdonsága eltér az (1) vagy a (2) bekezdésben meghatározott, a szerződésszerűsége vonatkozó objektív követelményektől, és a szerződés megkötésekor a fogyasztó ezt az eltérést külön, kifejezetten elfogadta.

(6) A felek eltérő megállapodása hiányában a digitális tartalmat vagy a digitális szolgáltatást a szerződéskötéskor rendelkezésre álló legfrissebb verzióban kell szolgáltatni, illetve nyújtani.

9. cikk

A digitális tartalom vagy a digitális szolgáltatás helytelen integrálása

A teljesítésnek a digitális tartalom vagy a digitális szolgáltatás fogyasztó digitális környezetébe való szakszerűtlen integrálásából fakadó hibája a digitális tartalom vagy a digitális szolgáltatás hibás teljesítésének minősül, amennyiben:

- a) a digitális tartalmat vagy a digitális szolgáltatást a kereskedő integrálta vagy az integrálást a kereskedő felelőssége mellett végezték; vagy
- b) a digitális tartalmat, illetve a digitális szolgáltatást a fogyasztó általi integrálásra szánták, és a szakszerűtlen integrálást a kereskedő által rendelkezésre bocsátott integrálási utasítások hiányosságai okozták.

10. cikk

Harmadik felek jogai

Amennyiben valamely harmadik fél bármely jogának – különösen szellemi tulajdonhoz fűződő jogának – megsértéséből eredő korlátozás akadályozza vagy korlátozza a digitális tartalom vagy a digitális szolgáltatás 7. és 8. cikk szerinti használatát, a tagállamok biztosítják, hogy a fogyasztó jogosult legyen hibás teljesítés esetén a 14. cikkben meghatározott jogorvoslatra, kivéve, ha a nemzeti jog ilyen esetben a digitális tartalom vagy digitális szolgáltatás nyújtására vonatkozó szerződés érvénytelenségéről vagy felbontásáról rendelkezik.

11. cikk

A kereskedő felelőssége

(1) Az 5. cikknek megfelelő digitális tartalom-szolgáltatás, illetve digitális szolgáltatás-nyújtás bármely elmulasztásáért a kereskedőt terheli a felelősség.

(2) A 8. cikk (2) bekezdése b) pontjának sérelme nélkül, amennyiben a szerződés egyszeri szolgáltatásról vagy egyedi szolgáltatási cselekmények sorozatáról rendelkezik, a kereskedő a digitális tartalomnak vagy a digitális szolgáltatásnak a 7., a 8. és a 9. cikk szerinti, a szolgáltatás időpontjában fennálló hibájáért felel.

A 8. cikk (2) bekezdése b) pontjának sérelme nélkül, amennyiben a nemzeti jog alapján a kereskedő csak a teljesítést követő meghatározott időszakon belül felismerhetővé váló hiba esetén tartozik felelősséggel, ez az időszak nem lehet kevesebb, mint a szolgáltatás időpontjától számított két év.

Amennyiben a nemzeti jog a 14. cikk szerinti jogok érvényesítésére kizárólag elévülési időt határoz meg, vagy elévülési időt is meghatároz, a tagállamok biztosítják, hogy a fogyasztó jogosult legyen az első albekezdésben megjelölt időben fennálló, és a második albekezdésben megjelölt időn belül felismerhetővé váló hibás teljesítés miatti, a 14. cikk szerinti jogorvoslatra.

(3) Amennyiben a szerződés meghatározott időszakon keresztül nyújtott folyamatos szolgáltatásról rendelkezik, a kereskedő a 7., a 8. és a 9. cikknek megfelelően felel a hibás teljesítésért, amely azon az időtartamon belül következik be vagy válik felismerhetővé, amelyre kiterjedően a szerződés előírja a digitális tartalom szolgáltatását vagy a digitális szolgáltatás nyújtását.

Amennyiben a nemzeti jog a 14. cikk szerinti jogok érvényesítésére kizárólag elévülési időt határoz meg, vagy elévülési időt is meghatároz, a tagállamok biztosítják, hogy a fogyasztó jogosult legyen az első albekezdésben megjelölt időtartamon belül bekövetkező vagy felismerhetővé váló hibás teljesítés miatti, a 14. cikk szerinti jogorvoslatra.

12. cikk

Bizonyítási teher

(1) A bizonyítási teher a kereskedőre hárul abban a tekintetben, hogy a digitális tartalom szolgáltatására vagy a digitális szolgáltatás nyújtására az 5. cikkel összhangban került-e sor.

(2) A 11. cikk (2) bekezdésében említett esetekben a teljesítés olyan hibájával kapcsolatban, amely a szolgáltatás nyújtásától számított egy éven belül válik felismerhetővé, a bizonyítási teher a tartalomszolgáltatás, illetve a szolgáltatásnyújtás szerződésszerűségének tekintetében a kereskedőre hárul abban a tekintetben, hogy a digitális tartalom, illetve a digitális szolgáltatás a teljesítés idején szerződésszerű volt-e.

(3) A 11. cikk (3) bekezdésében említett esetekben a teljesítés olyan hibájával kapcsolatban, amely azon az időtartamon belül válik felismerhetővé, amelyre kiterjedően a szerződés előírja a digitális tartalom szolgáltatását vagy a digitális szolgáltatás nyújtását, a bizonyítási teher a kereskedőre hárul abban a tekintetben, hogy a digitális tartalom vagy a digitális szolgáltatás az említett időtartam alatt szerződésszerű volt-e.

(4) Az (2) és a (3) bekezdés nem alkalmazandó, ha a kereskedő bizonyítja, hogy a fogyasztó digitális környezete nem kompatibilis a digitális tartalom vagy a digitális szolgáltatás műszaki követelményeivel, és ha a kereskedő a szerződés megkötése előtt világosan és érthető módon tájékoztatta a fogyasztót ezekről a követelményekről.

(5) A fogyasztó a szükséges és észszerűen lehetséges mértékben együttműködik a kereskedővel annak megállapítása érdekében, hogy a digitális tartalom vagy a digitális szolgáltatás adott esettől függően a 11. cikk (2) vagy (3) bekezdésében meghatározott időpontban fennálló hibás teljesítésének oka a fogyasztó digitális környezetében keresendő-e. Az együttműködési kötelezettség a rendelkezésre álló, a fogyasztó szempontjából legkisebb beavatkozást lehetővé tevő műszaki megoldásokra korlátozódik. Amennyiben a fogyasztó nem tanúsít együttműködést, és ha a kereskedő a szerződés megkötése előtt világos és érthető módon tájékoztatta a fogyasztót ezekről a követelményekről, a hibás teljesítésnek a 11. cikk (2) vagy (3) bekezdésében meghatározott időpontban való fennállására vonatkozó bizonyítási teher a fogyasztóra hárul.

13. cikk

A szolgáltatás elmulasztása esetén fennálló jogorvoslati lehetőség

(1) Amennyiben a kereskedő elmulasztja a digitális tartalom vagy a digitális szolgáltatás 5. cikknek megfelelő szolgáltatását, illetve nyújtását, a fogyasztó felhívja a kereskedőt a digitális tartalom szolgáltatására, illetve a digitális szolgáltatás nyújtására. Amennyiben a kereskedő elmulasztja indokolatlan késedelem nélkül vagy a mindkét fél által kifejezetten elfogadott póthatáridőn belül a digitális tartalom szolgáltatását vagy a digitális szolgáltatás nyújtását, a fogyasztó jogosult megszüntetni a szerződést.

(2) Az (1) bekezdés nem alkalmazandó, a fogyasztó pedig jogosult a szerződés azonnali megszüntetésére, amennyiben:

- a) a kereskedő kijelentette, vagy a körülményekből is nyilvánvaló, hogy nem fogja szolgáltatni a digitális tartalmat, illetve nem fogja nyújtani a digitális szolgáltatást;
- b) a fogyasztó és a kereskedő megállapodtak abban, vagy a szerződés megkötéséhez kapcsolódó körülmények alapján nyilvánvaló, hogy a fogyasztó számára elengedhetetlen a meghatározott időpontban történő teljesítés, és a kereskedő elmulasztja a digitális tartalom szolgáltatását vagy a digitális szolgáltatás nyújtását az adott időpontig vagy az adott időpontban.

(3) Amennyiben a fogyasztó e cikk (1) vagy (2) bekezdése szerint megszünteti a szerződést, a 15–18. cikk megfelelően alkalmazandó.

14. cikk

A hibás teljesítés esetén fennálló jogorvoslati lehetőségek

(1) Hibás teljesítés esetén a fogyasztónak jogában áll az e cikkben meghatározott feltételek mellett a digitális tartalom vagy a digitális szolgáltatás szerződésszerűvé tételét kérni, a vételár arányos csökkentésében részesülni, vagy megszüntetni a szerződést.

(2) A fogyasztónak jogában áll a digitális tartalom, illetve a digitális szolgáltatás szerződésszerűvé tételét kérni, kivéve, ha ez lehetetlen volna vagy aránytalan költségekkel járna a kereskedő számára, figyelemmel az eset összes körülményére, így többek között az alábbiakra:

- a) a digitális tartalom vagy a digitális szolgáltatás milyen értékű lenne, ha nem állna fenn a teljesítés hibája; valamint
- b) a teljesítési hiba jelentősége.

(3) A kereskedő – a fogyasztó számára okozott jelentős kényelmetlenség nélkül, a digitális tartalom vagy a digitális szolgáltatás jellegének, valamint annak figyelembevételével, hogy a fogyasztó milyen célra igényelte a digitális tartalmat vagy a digitális szolgáltatást – attól az időponttól számított észszerű időn belül teszi ingyenesen a (2) bekezdés szerint szerződésszerűvé a digitális tartalmat vagy a digitális szolgáltatást, amikor a fogyasztó tájékoztatta a teljesítés hibájáról.

(4) A fogyasztó az (5) bekezdéssel összhangban jogosult a vételár arányos csökkentésére, amennyiben a digitális tartalom szolgáltatása vagy a digitális szolgáltatás nyújtása vételár fizetése ellenében történik, vagy a (6) bekezdéssel összhangban jogosult a szerződés megszüntetésére, amennyiben az alábbi feltételek bármelyike teljesül:

- a) a digitális tartalom vagy a digitális szolgáltatás tekintetében a szerződésszerű teljesítés biztosítását célzó jogorvoslat a (2) bekezdésnek megfelelően lehetetlen vagy aránytalan;
- b) a kereskedő nem tette a (3) bekezdésben foglaltak szerint szerződésszerűvé a digitális tartalmat vagy a digitális szolgáltatást;
- c) annak ellenére, hogy a kereskedő megkísérelte a digitális tartalmat vagy a digitális szolgáltatást a szerződésszerűvé tenni, ismét felmerül valamilyen teljesítési hiba;
- d) a teljesítés hibája olyannyira súlyos, hogy azonnali árcsökkentést vagy a szerződés azonnali megszüntetését teszi indokolttá; vagy
- e) a kereskedő kijelentette, vagy a körülményekből nyilvánvaló, hogy nem fogja a digitális tartalmat vagy a digitális szolgáltatást észszerű időn belül vagy a fogyasztónak jelentős kényelmetlenség okozása nélkül szerződésszerűvé tenni.

(5) A vételár csökkentésének – azzal az értékkel összevetve, amellyel a digitális tartalom vagy digitális szolgáltatás rendelkezne, ha szerződésszerű lenne – arányosnak kell lennie a fogyasztó által kapott digitális tartalom vagy digitális szolgáltatás értékének csökkenésével.

Amennyiben a szerződés úgy rendelkezik, hogy a digitális tartalmat vagy a digitális szolgáltatást a vételár ellenében bizonyos időszakon keresztül kell biztosítani, az árcsökkentésnek arra az időtartamra kell vonatkoznia, amely alatt a digitális tartalom vagy a digitális szolgáltatás nem volt szerződésszerű.

(6) Amennyiben a digitális tartalom szolgáltatása vagy a digitális szolgáltatás nyújtása vételár ellenében történik, a fogyasztó csak akkor jogosult megszüntetni a szerződést, ha a teljesítési hiba nem jelentéktelen. A kereskedőt terheli annak bizonyítása, hogy a hiba jelentéktelen.

15. cikk

A megszüntetés jogának gyakorlása

A fogyasztó a szerződés megszüntetéséhez való jogát a kereskedőnek címzett, a szerződés megszüntetésére vonatkozó döntését kifejező nyilatkozat útján gyakorolhatja.

16. cikk

A kereskedő kötelezettségei a szerződés megszüntetése esetén

(1) A szerződés megszüntetése esetén a kereskedő köteles maradéktalanul visszatéríteni a fogyasztónak a szerződés alapján kifizetett teljes összegeket.

Amennyiben azonban a szerződés értelmében a digitális tartalom szolgáltatása vagy a digitális szolgáltatás nyújtása vételár fizetése ellenében és meghatározott ideig tart, továbbá a digitális tartalom vagy a digitális szolgáltatás a szerződés megszüntetését megelőzően bizonyos időtartam folyamán szerződésszerű volt, a kereskedő a kifizetett vételárnak csak az azon időtartamnak megfelelő arányos részét köteles visszatéríteni a fogyasztónak, amelynek folyamán a digitális tartalom vagy a digitális szolgáltatás nem volt szerződésszerű, valamint a vételárnak azt a részét, amelyet a fogyasztó előre kifizetett a szerződés azon hátralévő idejére vonatkozóan, amely a szerződés meg nem szűnése esetén még fennmaradt volna.

(2) A fogyasztó személyes adatait illetően a kereskedő köteles betartani az (EU) 2016/679 rendeletben előírt kötelezettségeket.

(3) A kereskedő tartózkodik a fogyasztó által a digitális tartalom vagy digitális szolgáltatás használata során szolgáltatott vagy létrehozott bármely, a személyes adatoktól eltérő tartalom felhasználásától, kivéve, ha az ilyen tartalom:

- a) a kereskedő által nyújtott digitális tartalom vagy szolgáltatáson kívül nem használható;
- b) kizárólag a fogyasztónak a kereskedő által nyújtott digitális tartalom vagy szolgáltatás használata során kifejtett tevékenységhez kapcsolódik;
- c) a kereskedő által más adatokkal összevonásra került, és nem lehet, vagy csak aránytalan erőfeszítéssel lehetne azt szétválasztani; vagy
- d) a fogyasztó által más személyekkel közösen került előállításra, és azt más fogyasztók továbbra is használhatják.

(4) A (3) bekezdés a), b) vagy c) pontjában említett esetek kivételével a kereskedő a fogyasztó kérésére rendelkezésre bocsát minden olyan tartalmat, amely nem személyes adat, és amelyet a fogyasztó a kereskedő által szolgáltatott digitális tartalom vagy digitális szolgáltatás használata során szolgáltatott vagy hozott létre.

A fogyasztó jogosult ezeket a digitális tartalmakat térítésmentesen, a kereskedő részéről mindennemű akadályoztatás nélkül, észszerű időn belül, általánosan használt és számítástechnikai úton beolvasható adatformátumban lehívni.

(5) A kereskedő megakadályozhatja, hogy a fogyasztó tovább használja a digitális tartalmat vagy a digitális szolgáltatást, különösen oly módon, hogy a digitális tartalmat vagy a digitális szolgáltatást – a (4) bekezdés sérelme nélkül – a fogyasztó számára hozzáférhetetlenné teszi, vagy letiltja a fogyasztó felhasználói fiókját.

17. cikk

A fogyasztó kötelezettségei a szerződés megszüntetése esetén

(1) A szerződés megszűnését követően a fogyasztó tartózkodik a digitális tartalom vagy a digitális szolgáltatás használatától és ezek elérhetővé tételétől harmadik felek számára.

(2) Amennyiben a digitális tartalom szolgáltatása fizikai adathordozón történt, a fogyasztó a kereskedő kérésére és költségére indokolatlan késedelem nélkül visszaszolgáltatja a fizikai adathordozót. A kereskedőnek, amennyiben úgy dönt, hogy a fizikai adathordozó visszaszolgáltatását kéri, a fogyasztó szerződés megszüntetésére vonatkozó döntéséről kapott értesítést követő 14 napon belül kell közölnie e kérését.

(3) A fogyasztó nem köteles fizetni a digitális tartalomnak vagy a digitális szolgáltatásnak a szerződés megszüntetését megelőző azon időszakban történt használatáért, amelynek során a digitális tartalom vagy a digitális szolgáltatás nem volt szerződésszerű.

18. cikk

A kereskedő általi visszatérítések határideje és módja

(1) Minden olyan esetben, amikor a 14. cikk (4) és (5) bekezdése vagy a 16. cikk (1) bekezdése alapján, árcsökkentés vagy a szerződés megszüntetése miatt fennáll a kereskedő visszatérítési kötelezettsége a fogyasztóval szemben, a kereskedő a visszatérítést indokolatlan késedelem nélkül, de mindenképpen az attól a naptól számított 14 napon belül köteles teljesíteni, amikor értesül a fogyasztó azon döntéséről, hogy élni kíván az árcsökkentéshez vagy a szerződés megszüntetéséhez való jogával.

(2) A kereskedőnek a visszatérítést ugyanolyan fizetési mód használatával kell teljesítenie, mint amelyet a fogyasztó használt a digitális tartalom vagy a digitális szolgáltatás vételárának megfizetésekor, kivéve ha a fogyasztó kifejezetten beleegyezik az ettől eltérő fizetési mód használatába, és feltéve, hogy a fogyasztó számára nem keletkezik semmilyen díjfizetési kötelezettség az ilyen visszatérítés eredményeként.

(3) A kereskedő a visszatérítéssel kapcsolatban a fogyasztóval szemben semmilyen díjat nem számíthat fel.

19. cikk

A digitális tartalom vagy a digitális szolgáltatás módosítása

(1) Amennyiben a szerződés arról rendelkezik, hogy a digitális tartalom szolgáltatására vagy a digitális szolgáltatás nyújtására vagy hozzáférhetővé tételére a szerződésben előírt időtartam alatt kerül sor, a kereskedő akkor módosíthatja a digitális tartalmat vagy szolgáltatást a 7. és 8. cikk szerinti szerződésszerűség fenntartásához szükséges mértéket meghaladóan, amennyiben a következő feltételek teljesülnek:

a) a szerződés lehetővé teszi ezt a módosítást és megfelelő indokot ad rá;

b) a módosítás nem jár többletköltséggel a fogyasztó számára;

c) a fogyasztót egyértelmű és érthető módon tájékoztatják a módosításról; valamint

d) a (2) bekezdésben említett esetekben a fogyasztó a módosítás előtt észszerű időben, tartós adathordozón tájékoztatást kap a módosítás jellemzőiről és idejéről, valamint ahhoz való jogáról, hogy a (2) bekezdésnek megfelelően megszüntesse a szerződést, vagy adott esetben az arra vonatkozó lehetőségéről, hogy a (4) bekezdésnek megfelelően módosítások nélkül megtartsa a digitális tartalmat vagy a digitális szolgáltatást.

(2) A fogyasztó számára lehetővé kell tenni, hogy megszüntesse a szerződést, amennyiben a módosítás hátrányosan érinti a digitális tartalomhoz vagy a digitális szolgáltatáshoz való hozzáférést, illetve annak használatát, kivéve ha a módosítás hátrányos hatása csekély mértékű. Ebben az esetben a fogyasztó a tájékoztatás kézhezvételének napjától vagy a digitális tartalomnak a kereskedő általi megváltoztatásától – bármelyik is következzen be később, az attól – számított 30 napon belül díjmentesen megszüntetheti a szerződést.

(3) Amennyiben a fogyasztó e cikk (2) bekezdésének megfelelően megszünteti a szerződést, a 15–18. cikk megfelelően alkalmazandó.

(4) E cikk (2) és (3) bekezdése nem alkalmazandó, amennyiben a kereskedő lehetővé teszi a fogyasztó számára, hogy többletköltség nélkül megtartsa a módosítás nélküli digitális tartalmat vagy digitális szolgáltatást, és a digitális tartalom vagy a digitális szolgáltatás szerződésszerű marad.

20. cikk

Visszkereseti igény

Amennyiben a kereskedő a digitális tartalom szolgáltatásának vagy a digitális szolgáltatás nyújtásának elmulasztásáért, illetve az értékesítési lánc korábbi szakaszában szereplő más személy cselekedetéből vagy mulasztásából fakadó hibás teljesítésért felelősséggel tartozik a fogyasztó felé, a kereskedő visszkereseti igénnyel élhet a kereskedelmi értékesítési láncban belül felelősséggel tartozó személlyel vagy személyekkel szemben. A felelős személyt, akivel szemben a kereskedő visszkereseti igényt érvényesíthet, valamint az annak gyakorlása szempontjából releváns intézkedéseket és feltételeket a nemzeti jog határozza meg.

21. cikk

Végrehajtás

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az ezen irányelvnek való megfelelés biztosításához megfelelő és eredményes eszközök álljanak rendelkezésre.

(2) Az (1) bekezdésben említett eszközök többek között olyan rendelkezéseket foglalnak magukban, amelyek lehetővé teszik, hogy a következő, a nemzeti jog által meghatározott egy vagy több szerv a nemzeti jog szerint eljárást kezdeményezhessen bíróság vagy hatáskörrel rendelkező közigazgatási hatóság előtt az ezen irányelvet átültető nemzeti rendelkezések alkalmazásának biztosítása érdekében:

- a) állami szervek vagy azok képviselői;
- b) fogyasztói szervezetek, amelyeknek jogos érdekük fűződik a fogyasztók védelméhez;
- c) jogos érdekből eljáró szakmai szervezetek;
- d) az érintettek jogainak és szabadságainak a személyes adatok vonatkozásában az (EU) 2016/679 rendelet 80. cikkében biztosított védelme területén tevékenykedő nonprofit szervek, szervezetek vagy egyesületek.

22. cikk

Kötelező jelleg

(1) Ezen irányelv eltérő rendelkezésének hiányában a fogyasztóra nézve nem kötelezőek azok a szerződéses feltételek, amelyek a fogyasztó kárára kizárják az ezen irányelvet átültető nemzeti intézkedések alkalmazását, eltérnek azoktól vagy megváltoztatják azok joghatásait, mielőtt a fogyasztó a kereskedő tudomására hozná tartalomszolgáltatás, illetve szolgáltatásnyújtás elmulasztását vagy hibás teljesítését, illetve mielőtt a kereskedő a fogyasztó tudomására hozná a digitális tartalomnak vagy a digitális szolgáltatásnak a 19. cikk szerinti módosítását.

(2) Ezen irányelv nem akadályozza a kereskedőt abban, hogy a fogyasztónak olyan szerződéses feltételeket ajánljon, amelyek az ebben az irányelvben nyújtottnál nagyobb védelmet biztosítanak.

23. cikk

Az (EU) 2017/2394 rendelet és a 2009/22/EK irányelv módosításai

1. Az (EU) 2017/2394 rendelet melléklete a következő ponttal egészül ki:
„28. Az Európai Parlament és a Tanács 2019. május 20-i (EU) 2019/770 irányelve a digitális tartalom szolgáltatására és digitális- szolgáltatások nyújtásra irányuló szerződések egyes vonatkozásairól (HL L 136, 2019.5.22., 1. o.)”
2. A 2009/22/EK irányelv I. melléklete a következő ponttal egészül ki:
„17. Az Európai Parlament és a Tanács 2019. május 20-i (EU) 2019/770 irányelve a digitális tartalom szolgáltatására és digitális- szolgáltatások nyújtásra irányuló szerződések egyes vonatkozásairól (HL L 136, 2019.5.22., 1. o.)”

24. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok 2021. július 1-ig elfogadják és kihadják azokat a rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Ezeket a rendelkezéseket a tagállamok 2022. január 1-től alkalmazzák.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

(2) Ezen irányelv rendelkezéseit a 2022. január 1. után történt digitálistartalom-szolgáltatásra vagy digitálisszolgáltatás-nyújtásra kell alkalmazni, kivéve ezen irányelv 19. és 20. cikkét, amelyeket csak a megjelölt időpontot követően megkötött szerződésekre kell alkalmazni.

25. cikk

Felülvizsgálat

A Bizottság legkésőbb 2024. június 12-ig felülvizsgálja ennek az irányelvnek az alkalmazását, és jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak. A jelentés többek között megvizsgálja a digitális tartalom szolgáltatására vagy digitális szolgáltatás nyújtására – egyebek mellett hirdetés ellenében – irányuló, az ezen irányelv hatálya alá nem tartozó szerződésekre alkalmazandó szabályok harmonizálásának esetét.

26. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

27. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2019. május 20-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

A. TAJANI

a Tanács részéről

az elnök

G. CIAMBA
